

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט עדי הדר

תשתיית בטוחות בע"מ

התובעת:

נגד

1. פיש פלנט בע"מ – ניתן פסק דין
2. קריפורט - שכטר נדל"ן בע"מ
3. א.ש. אפיק בע"מ

הנתבעים:

פסק דין

לפני ביהמ"ש תביעה לתשלום עבור עבודה באתר בנייה.

כתב התביעה

1. התובעת הגישה ביום 16.8.18 כתב תביעה בו טענה כי ביום 25.3.18 התקשרה עם הנתבעת 1 (להלן: "פיש") לביצוע עבודת חפירה באתר ק"ג בעיר רמת גן. לנוכח חשש כי פיש לא תעמוד בהתחייבותה פנתה לנתבעת 2 (להלן: "היזמית") ובשיחה טלפונית מיום 8.4.18, התחייב נציג היזמית לפניה כי היא תישא בכל תשלום שפיש תידרש לשלם לתובעת בגין ביצוע העבודות ואשר לא ישולמו לה מכל סיבה שהיא. עוד טענה שלקראת סיום העבודות העבירה לה פיש המחאה המשוכה מחשבונה של הנתבעת 3 (להלן: "אפיק") הקשורה לפיש. אולם, התובעת סירבה לקבל את המחאה מהטעם שהסכום נמוך מסכום התמורה המוסכם, והן בשל מועד הפירעון המאוחר, בניגוד להסכמות הצדדים. מכיוון שחרף ניסיונות שונים לגבות את התמורה לה זכאית מהנתבעות, לא עלה בידה לעשות כן ובהתאם, היא נאלצה לפנות את הצידוד הרב שהיה מצוי באתר ולהגיש תביעה זו על סך של 200,000 ₪.

מתן פסק דין נגד הנתבעות וביטול פסק הדין בעניין היזמית ואפיק

2. ביום 13.11.18 ביהמ"ש (כבוד הרשם יוחנן גבאי) נתן פסק דין בהעדר הגנה נגד הנתבעות. היזמית הגישה בקשה לביטול פסק הדין ביום 12.12.18 ואפיק ביום 13.12.18. ביום 28.1.19 ביהמ"ש (כבוד הרשם הבכיר אריה דורני דורון) ביטל בכפוף לתשלום הוצאות פסק הדין נגד אפיק וביום 19.2.19 את פסק הדין בעניין היזמית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיזות בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

כתב הגנה מטעם הזמית

3. הזמית הגישה ביום 7.4.19 כתב הגנה בו טענה כי אינה חבה דבר לתובעת והלינה על כך שהתובעת לא ציינה מי אותו גורם מטעמה כביכול שלטענת התובעת התחייב בשמה לשלם לתובעת עבור עבודתה.

כתב הגנה מטעם אפיק

4. אפיק הגישה כתב הגנה אף היא ביום 7.4.19 בו טענה כי לא חבה דבר לתובעת וביחס לשיק הסבירה כי מנהלי פיש פנו למנהל אפיק וביקשו הלוואה. היות והמנהל של אפיק מר חסן אלבנא (להלן: "חסן") בקשרים טובים עם מנהל פיש, הוסכם על מתן הלוואה ולפי דרישת פיש השיק נרשם לפקודת התובעת.

הדיון הראשון

5. ביום 5.11.19 התקיים הדיון הראשון. התובעת ואפיק ענו לשאלות ביהמ"ש. הזמית שלא התייצבה לדיון, הוזהרה כי אם לא תעביר תצהיר גילוי כללי, כתב הגנתה ימחק.

הגשת ראיות

6. הזמית הואילה להעביר תצהיר גילוי כללי רק ביום 19.12.19. לכן, ביהמ"ש קבע באותו יום לוח זמנים למיצוי הליכים מקדמיים. מכיוון שמי מהצדדים לא הגיש בקשה מקדמית, ביהמ"ש קבע ביום 4.2.20 כי מוצו הליכים מקדמיים ונתן צו להגשת ראיות. התובעת הגישה ראיותיה ביום 1.3.20 לאחר שביקשה וקיבלה ארכה. התובעת לא הגישה אישורי המצאת ראיותיה לנתבעות ולכן ביהמ"ש נאלץ להזהיר אותה ביום 4.3.20 כי ימחק התובענה. לאחר שהתובעת הואילה להגיש אישורי המצאה, אפיק הגישה ראיותיה ביום 30.3.20 והזמית ביום 24.5.20 בשים לתקופת החרום שהחלה בחודש מרץ 2020.

הדיון השני

7. ביום 16.6.20 התקיים הדיון השני. לנוכח בקשת הזמית למחוק סעיפים מתצהיר התובעת, ביהמ"ש האריך המועד להגשת כתב תביעה מתוקן ע"י התובעת.

הדיון השלישי

8. ביום 9.7.20, לפני הדיון, התובעת הסכימה למחיקת סעיף מתצהיר מטעמה וויתרה על תיקון כתב התביעה. לכן, ביהמ"ש קבע מועדים לשמיעת הראיות, סדר החקירות וקצב זמני חקירה. כמו כן, האריך המועד להגשת תצהיר נוסף מטעם אפיק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

הגשת תצהיר של עד מטעם אפיק

9. ביום 24.8.20 הוגש מטעם אפיק תצהיר מר מוחמד שלאבנה (להלן: "מוחמד").

הדיון הרביעי

10. ביום 7.12.20 התקיים הדיון הרביעי. נחקרו ה"ה תומר ונונו (להלן: "תומר") וחיים פרי (להלן: "חיים") מטעם התובעת, מר אלי כהן (להלן: "אלי") מטעם היזמית וה"ה חסן ומוחמד מטעם אפיק.

הגשת סיכומים

11. מכיוון שרק ביום 13.2.21 התקבל התמליל ופורסם, התובעת הגישה סיכומיה ביום 3.3.21 לאחר שביקשה וקיבלה ארכה. ביום 11.3, אפיק הגישה סיכומיה, והיזמית הגישה סיכומיה ביום 25.3.21.

דיון והכרעה

12. על בימ"ש להכריע בסוגיות שלהלן:
האם מר דוד עצמון היה מוסמך להתחייב לפני התובעת כי היזמית תשלם לה התמורה למרות העדר חוזה ביניהן?
האם התובעת ביצעה העבודה ומהו סכום התמורה המגיע לה?
האם אפיק חבה לתובעת תשלום התמורה?

האם מר דוד עצמון היה מוסמך להתחייב לפני התובעת כי היזמית תשלם לה התמורה למרות העדר חוזה ביניהם?

13. התובעת טענה בכתב התביעה כי במהלך ביצוע העבודות, נודע לה במקרה, כי ספקים שונים של פיש מתריעים כי היא אינה עומדת בהתחייבויותיה הכספיות לספקיה ושקיים חשש לכושר פירעונה העתידי. נוכח המידע החדש שהגיע לתובעת, פנתה האחרונה לפיש בדרישה לקבלת הבהרות ובטוחות שונות להבטחת תשלום התמורה בגין העבודות באתר. משלא קיבלה מענה, היא פנתה ישירות ליזמית, בדרישה לקבלת ערובה טובה להבטחת ביצוע התשלום בגין עבודות החפירה המבוצעות באתר. בשיחה טלפונית מיום 8.4.18, התחייב "נציג" היזמית לפנייה, כי היזמית תישא בכל תשלום שפיש תידרש לשלם לתובעת בגין ביצוע העבודות ואשר לא ישולם לה מכל סיבה שהיא.

14. עוד טענה שחרף ניסיונות שונים לגבות את התמורה לה היא זכאית מהנתבעות, לא עלה בידה לעשות כן ובהתאם, נאלצה לפנות את הציוד הרב שהיה מצוי באתר ולהגיש תביעה זו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

15. התובעת טענה כי פיש הפרה באופן גס ובוטה התחייבות שרירה וקיימת לתשלום תמורה בסך של 200,000 ₪ בגין עבודות שביצעה התובעת עבורה באתר. עוד טענה שהיזמית התחייבה באופן שאינו משתמע לשתי פנים, כי היא תישא בכל תשלום שלא ישולם על ידי פיש.

16. היזמית טענה בכתב ההגנה כי לא התקשרה עם התובעת בשום שלב ולא בכדי לא צורף שום מסמך התקשרות מעין זה לכתב התביעה. גם הניסיון לכרוך אותה בתביעה הוא חסר כל פירוט עובדתי אלמנטרי והתובעת לא טרחה אפילו לציין את שמו של אותו "נציג" שכביכול התחייב כי היא "תישא בכל התשלומים" שפיש "תידרש לשלם לתובעת". היזמית טענה כי אינה חייבת מאומה לתובעת ואין לה כל יריבות עמה.

17. עוד טענה, שהתובעת אינה מציינת למי פנתה אצל היזמית, מה תפקידו ומה סמכותו לאשר או לא לאשר דבר כלשהו בשמה.

18. בדיון הראשון, התובעת טענה כי נציג היזמית שהוקלט הינו חיים ובדיון השני שינתה גרסתה וטענה כי הנציג הינו מר דוד עצמון (להלן: "דוד"). דוד הגיש תצהיר מטעם היזמית, אך לא התייצב לדיון ותצהירו נמשך.

19. התובעת טענה בסעיף 16 לסיכומיה כי "בשל חוסר הוודאות שנוצר באתר באותה עת" היא פנתה בהנחיית חיים לדוד "שהזדהה כנציג" היזמית "באתר ובשיחה קולית ברורה ומוקלטת", הוא "אישר" שהיזמית "אחראית על ביצוע התשלומים לקבלנים באתר, בדיוק כפי שסוכם עמם".

20. מכאן שמהותית, התובעת טענה, שהיזמית הסכימה בשיחה טלפונית להיכנס בנעלי פיש כמזמינת העבודות, או לערוב להתחייבויות פיש. לכן, יש לבדוק ההתקשרות היסודית והיא ההתקשרות בין התובעת ובין פיש. תומר הסביר בעדותו בעמוד 21 משורה 1 שההסכם עם פיש נכרת בכתב ובעל פה באמצעות מסרון מיום 25.3.18, שצורף כנספח ב' לתצהירו, שחיים שלח אליו.

ש: אוקי. אתה כותב בסעיף 3 שהתובעת התקשרה עם פיש, עם חברת פיש פלנט, לביצוע עבודות, ואתה מצרף את, כביכול, אתה טוען שיש פה איזה מסרון מסוים שאתה מצרף אותו ואתה טוען שזה ההסכם.

ת: ההסכם, כן. נכון.

ש: כן?

ת: כן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

- ש: מאיפה הגיע אליך המסרון הזה?
 ת: מחיים.
 ש: מי זה חיים?
 ת: חיים זה הבן אדם שהתנהלתי איתו כשסגרתי את העבודה ברמת גן.
 ש: חיים למי הוא קשור?
 ת: לאיזה חברה?
 ש: כן.
 ת: לפיש פלנט ולאפיק, למיטב הבנתי, לא בדקתי בדיוק ממי הוא מקבל תלוש משכורת כן.
 ש: כלומר, אתה קיבלת את ההודעה הזאת,
 ת: מחיים,
 ש: מאדם בשם חיים?
 ת: נכון. שהוא הציג את עצמו כמנהל הפרויקט שם, שהוא, הוא גם היה כל הזמן בשטח כן?"

וראו בעמוד 23 משורה 11

"העד, מר ונונו: כן, זה הוא שולח לי את הסיכום של הדברים, בגדול כן.
 כב' הש' הדר: והוא מצרף, הוא צירף את תעודת ההתאגדות של פיש פלנט?
 העד, מר ונונו: של פיש פלנט, והוא אמר לי שלהוציא את החשבונית לשם חברה הזאת."

21. בעמוד 50 משורה 4 תומר נשאל אם שאל את חיים אם מוסמך להתקשר? וענה על כך בשלילה וכן אישר שחיים לא אמר לו אצל מי עובד.

22. בעמוד 50 משורה 30 תומר השיב לשאלה מדוע התובעת לא עמדה על חתימת הסכם "העד, מר ונונו: אני, אני אגיד כבודו. תראה, כשעושים עבודה כזאת ובאים לחפור בניין בתוך רמת גן, אתה מבין כבודו שלא יכול להיות שיבוא איזה פלוני ויגיד 'אני אחראי, תחפור פה',
 כב' הש' הדר: אדוני זו לא היתה השאלה שלי. שאלתי אם כבשגרה,
 העד, מר ונונו: אמורים לעשות הסכם יותר מסודר, כן.
 כב' הש' הדר: אתם כן חותמים עם הלקוחות על הסכמים?
 העד, מר ונונו: בדרך כלל עושים הסכם יותר מסודר, כן."

23. בעמוד 24 תומר תאר תנאי ההתקשרות משורה 10

"עו"ד שמעוני: על פי ההזמנה כביכול, היתה הזמנה כביכול של עבודת חפירה של 8 מטר ב-2 שלבים.

העד, מר ונונו: נכון.

ש: שלב 1, עד 5 מטר, נכון?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 36868-08-18 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

ת: כן.
ש: אחרי זה הפסקה של 10 ימי עבודה.
ת: נכון.
ש: ואחרי זה שלב שני.
ת: כן.
ש: עכשיו, לפי מה שאתה כותב, כביכול בהזמנה סוכם על 200 אלף שקל לא כולל מע"מ, שוטף 60.
ת: נכון.
כב' הש' הדר: זה הכל במסרונים אדוני?
עו"ד גרינברג: כן אדוני.
העד, מר ונונו: זה במסרון אחד כבודו."

24. בעמוד 25 בשורה 26 תומר טען שהיה בשטח
העד, מר ונונו: אה, ברור שהייתי בשטח, והייתי גם הרבה פעמים בשטח אם לא כל יום, וגם
חיים שהיה חי בשטח יודע וראה אותי."

25. בעמוד 27 בשורה 1 תומר מעיד לגבי מועד תחילת העבודות
"העד, מר ונונו: טוב. אני לא זוכר את התאריך המדויק אבל נכנסתי לעבודה או ב-27, 28, בין 28
לתחילת אפריל נכנסנו לעבודה,"

26. בעמוד 91 חיים העיד שתיעד בכתב ההסכמות עם הקבלנים, אך טען בשורה 17 ש"אני לא
שומר דברים שאני לא צריך אותם". בעמוד 96 בשורה 7 השיב לשאלה מדוע לא הכין
הסכמים עם הקבלנים "עכשיו, בוא, אני בדקתי גם כן, אבל היו הרבה הסכמים בכתב,
זה לא נכון. הסכמים בכתב עם כל מיני ספקים, עם המסגר, אולי יש לי גם (לא ברור),
לא יודע, לא יודע אם יש לי, אבל אם אני אדשדש ואחפש, אחורה אחורה, בכל הניירת
שלי, אני לא תמיד זורק הכל, אבל מה שמעניין אותי".

27. מכאן שאין הסכם מסודר וחתום בין התובעת ובין פיש, וההתקשרות מבוססת על חילופי
מסרונים בין תומר ובין חיים כשתומר מאשר בחקירתו כי לא יודע אם חיים היה מוסמך
לאשר בשם פיש ההתקשרות עם התובעת ובסיכומי התובעת חיים הוצג בסעיף 2 כ"מנהל
עבודה" מטעם פיש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

28. אל מול גרסת התובעת לגבי מעמד חיים והתובעת באתר שמבוססת על עדויות תומר וחיים, אפיק הציגה גרסה אחרת וזאת באמצעות העדת מנהל פיש, מוחמד. בעמוד 163 מוחמד נשאל אם היה הסכם בין פיש ובין מזמין העבודה ממנה ועל כך ענה משורה 9 "העד, מר שלעבנה: אנחנו, אנחנו, סליחה, אנחנו בערבים, יענו חלאס, אנחנו רוצים (לא ברור), כב' הש' הדר: מה? מה? העד, מר שלעבנה: אנחנו לוחצים יד, זהו. יענו מכבדים."

29. בעמוד 164 משורה 3 מוחמד העיד כי לא יודע מי זו התובעת או תומר, אלא מכיר את יניב "למה שהייתי שולח לו כסף"

30. בשורה 18 מוחמד התבקש להסביר מדוע חיים העיד כי הוא ניהל את העבודה מטעם פיש ועל כך ענה משורה 22 "העד, מר שלעבנה: שמע, חיים פרי עבד אצלי מתחתיי כאילו, כשהוא משיג ספקים, אני אומר לו מה המחיר כאילו, את הסעיף הזה שאומר מחיר X, הוא הולך משיג פחות, ולפי זה הוא מקבל את העמלה שלו. זה, סך הכל,"

31. בעמוד 165 מוחמד העיד משורה 1 כי חיים לא היה מוסמך לחייב את פיש. "העד, מר שלעבנה: אבל סליחה, עוד דבר, חיים פרי הוא לא, הוא לא מוסמך לחתום על כל דבר, הוא לא מוסמך. אסור לו לחתום, הוא לא חותם. כב' הש' הדר: אתם בכלל לא חתמתם שום דבר, אתה אומר לי שהכל אצל המגזר הערבי, כך אתה אמרת לפני רגע, הכל בלחיצת ידיים. העד, מר שלעבנה: כן, לא, אם הוא מדבר עם מישהו, כב' הש' הדר: כן, העד, מר שלעבנה: המישהו אסור לו לחתום או לסגור עד שאני נותן לו אישור כאילו."

32. בעמוד 169 מוחמד כינה את חיים "חאפר". משורה 28 שלל את טענת חיים לפיה חיים ניהל העבודה "איזה, למה הוא מבין בעבודה בכלל? מה נראה לך, הוא היה פה הוא מבין עבודה? כב' הש' הדר: רגע, רגע אז מי מנהל העבודה? העד, מר שלעבנה: אני, אני ניהלתי, אני, כב' הש' הדר: אתה חתמת על יומן העבודה? אתה חתמת עליו? העד, מר שלעבנה: על יומן העבודה? כב' הש' הדר: כן."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיז בטרזוז בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

העד, מר שלעבנה : לא, אני לא מוסמד, היה מנהל עבודה מטעם "וורקה".
 עו"ד גרינברג : מי?
 כב' הש' הדר : מי?
 העד, מר שלעבנה : מרואן. (מדברים יחד) בשם מרואן."

33. בעמוד 171 משורה 3 מוחמד העיד כי גילה שחיים "עבד עליו"
 "העד, מר שלעבנה : בוא נגיד הייתי אומר לו אנחנו סוגרים ב-100 אלף שקל אז הוא כנראה
 שגם מקבל מהקבלן עמלה, אז כאילו מ-2 הצדדים הוא נהנה, ממני ומהקבלן. אני אמרתי לו
 מהתחלה 'עמלה זה ממני, אל תשחט את הקבלנים, אל תשחט אותם', אני, אני יודע מה זה
 הענף, אני מכיר אותו טוב."

34. בשורה 20 מוחמד העיד שמוסטפא מאום אל פחם שעבד בחפירות סיפר לו ששילם לחיים
 עמלה.

35. מכאן שלפני ביהמ"ש שתי גרסאות של בעלי תפקידים בפיש. התובעת מסתמכת על חיים
 והיזמית ואפיק על מוחמד. חיים שינה תשובותיו פעם אחר פעם ואישר כי פחד
 מהדרישות של הקבלנים כלפיו. ביהמ"ש הגיע למסקנה, על אף שחיים הכחיש זאת,
 שעקב חששו מתביעה אישית של התובעת עשה מאמץ לרצות אותה.

36. כך למשל בעמוד 96 בשורה 22 העיד ששלח את תומר למיזמים ובעמוד 97 כשנשאל אם
 קיבל עמלה עבור ה"שליחות" העיד בשורה 21 שקיבל אותו במיזמים שהוא מנהל.

37. חיים גם לא ביקש לחייב את התובעת לשלם לו שכר עדות.

38. אולם, גם עדות מוחמד, כפי שהובאה עד כה ועוד תפורט בהמשך, בעיקר לגבי התביעה
 נגד אפיק, הייתה בעייתית ביותר. לכן, ביהמ"ש נאלץ להתמקד במסמכים בכתב וכאלה
 היו מעטים מאד, על אף הציפיה שמיזם בשווי של יותר מעשרה מיליון ₪ בליווי בנקאי
 יתועד כדבעי.

39. למרות הספק שהתעורר לגבי ההתקשרות בין התובעת ופיש, לא הוצג לפני ביהמ"ש
 הסכם עם אחרים לביצוע העבודה. לא זו אף זו, גם מוחמד הכיר בתובעת כזכאית
 לתשלום שכן ביקש מחסן להכין שיק עבור התובעת. לכן, בין אם התובעת ביצעה בפועל
 העבודה ובין אם שימשה כסות חוקית לקבלת תשלום עבור אחרים, ביהמ"ש קובע כי פיש
 הזמינה מהתובעת ביצוע עבודות חפירה כמתואר במסרון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

40. כאמור לעיל, על אף שהתובעת ביקשה וקיבלה פסק דין נגד פיש היא מבקשת לחייב גם את היזמית בתשלום התמורה מכח השיחה בין תומר ובין דוד.

השיחה עם דוד

41. תמליל השיחה שהתקיימה לטענת תומר ביום 8.4.18 בין תומר ובין דוד צורף כנספח ג' לתצהיר תומר. מהתמליל עולה שדוד אינו מכיר את תומר. תומר מזהה עצמו בשורה 14 כמי שעובד עם חיים. תומר שואל את דוד אם חיים דיבר אתו עליו ודוד משיב בשורה 23 בשלילה. בשורה 24 תומר מסביר כי הוא אמר לחיים שהוא "מודאג מהם ואני עוצר את העבודה". דוד משיב "אה, אתה שמה עם סאלח כאילו, הבעל הבית של סאלח?" ותומר משיב בחיוב.

42. בעמוד 2 משורה 1 דוד אומר לתומר כלהלן:

"על הכסף, השיטה היא תעבוד ככה. אתה מה שסיכמת תקבל מהם. ואם חס וחלילה תהיה בעיה, אתה לא אומר להם אבל שאנחנו היזמים ערבים על זה, כי אנחנו לא רוצים שעכשיו יתחילו להגיד טוב, יקחו מהקופה. אתה מבין מה אני מתכוון?"

43. לאחר מכן דוד חוזר על הדברים ומאשר בשורה 13, לשאלת תומר, שהוא מדבר בשם היזמית, אך שוב מבקש בשורה 15 לא להגיד את זה, כי "צריך לעשות,,, להוציא מהם. אחרת זה עושה בלגנים במערכת."

44. מכאן שתמליל השיחה מאשר טענת התובעת כי דוד טען בשם היזמית כי אם פיש לא תשלם, היזמית תשלם כערבה. על פי סעיף 3 לחוק הערבות התשכ"ז – 1967, ערבות ניתן ליתן גם בעל פה. לכן, טענת היזמית בסעיף 23 לסיכומיה כי לא חתמה על כתב ערבות, אינה מסייעת לה.

45. התמליל מבסס טענת התובעת כי הסתמכה ממועד השיחה על כך שהיזמית ערבה להתחייבות כלפיה לשלם לה התמורה.

האם דוד היה רשאי לחייב היזמית ?

46. בעמוד 27 משורה 19 תומר העיד על השיחה עם דוד כלהלן:

"העד, מר ונונו: השיחה עם דוד מתנהלת לאחר כמה ימים שאני בשטח כבודו, ואני מתחיל להרגיש שבאים המון קבלנים לאתר לדרוש כסף, ויש איזשהו מצב כבודו, לא, לא נוח, כאילו, אני מתחיל להרגיש איזה מצוקה, שאנשים לא מקבלים כסף, ואנשים בורחים, לא רק שלי, של האורגנים, של הקידוחים, ואתה יודע, של כל מיני בעלי מקצוע אחרים, ואני מתחיל לדאוג."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיזות בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

47. בעמוד 31 משורה 16 תומר שב ונדרש לרקע לקיום השיחה והסביר שחיים הפנה אותו

לנציג היזמית :

"ש: אז מה עשית אחרי שגילית שיש?

ת: כלום. ראיתי שיש בעיה,

ש: כן, מה עשית?

ת: ראיתי שהרבה אנשים מגיעים, מקפלים ציוד, מוציאים, מספרים, ודיבורים שיש בעיה,

ש: כן,

ת: הרמתי טלפון לחיים שאיתו התנהלתי, אמרתי לו 'תשמע חיים, אני עוצר איפה שאני,

מעדיף להפסיד קצת ולא להסתבך פה', אמר לי 'תהיה רגוע, אתה עובד טוב, תמשיך את

העבודה, קח את הטלפון של היזם שהוא הכי בטוח ויש ליווי לפרויקט של שכטר',

כב' הש' הדר: רגע, סליחה עוד פעם, פספסתי אותך, מי אמר לך את זה? חיים?

העד, מר ונונו: חיים, חיים.

כב' הש' הדר: חיים.

העד, מר ונונו: 'קח את הטלפון של שכטר', של הבחור שלו 'תהיה רגוע, אם יש בעיות הוא ייתן

לך את הזה, שתהיה רגוע, אל תצא מהאתר', מרים טלפון לבחור בשם דוד, מחברת שכטר, אומר

לו 'דוד אני רוצה להיות רגוע, אני לא רוצה ליפול בכסף, הכל בסדר', הוא אומר לי 'תקשיב, אתה

תתנהל רגיל, אם תהיה בעיה אני פה בשבילך'.

כב' הש' הדר: תודה.

עו"ד שמעוני: אתה בדקת מה התפקיד של דוד עצמון בחברה?

העד, מר ונונו: לא."

48. בעמוד 52 משורה 8 תומר מסר גרסה לא ברורה לגבי נוכחות דוד באתר

"כב' הש' הדר: לא היה נציג של, לא היה נציג של נתבעת 2 באתר עצמו?

העד, מר ונונו: מי זה נתבעת 2?

כב' הש' הדר: שכטר.

העד, מר ונונו: לא, דוד היה, אבל בגלל שהוא יזם והוא מוסר את העבודה לקבלן,

כב' הש' הדר: רגע, רגע, דוד היה בשטח?

העד, מר ונונו: אני מניח שכן, אני לא,

כב' הש' הדר: מה זאת אומרת 'מניח', אתה היית שם, אתה צריך להגיד לי אם אתה יודע

שהוא היה שם או לא.

העד, מר ונונו: אני אומר לך אני הייתי, אני לא עובד, כבודו, אני לא עובד על השופל, אני לא

נמצא בשטח או עובד על הטרקטור,

כב' הש' הדר: להפך, אתה בא כ- 'ביג בוס', סליחה שאני אומר את זה, להפך, לשבחך, אתה

אכן לא,

העד, מר ונונו: דוד לא היה הרבה,"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

49. בעמוד 53 בשורה 1 תומר אישר כי לא זיהה בשטח נציג היזם.

50. בעמוד 32 בשורה 26 תומר נשאל מדוע לא התייעץ עם יועץ משפטי

"כב' הש' הדר: אדוני אתה לא מצאת להתייעץ עם היועץ המשפטי של התובעת? שאולי יותר נכון זה לקבל את זה בצורה מסודרת בכתב תוך שעורך הדין מוודא שמי שנותן את הערבות הוא אכן מוסמך לייצג את הנתבעת?
העד, מר ונונו: אני מענה לך כבודו. קודם כל בטוח ונכון שמה שאתה אומר הוא הדבר הנכון לעשות, אבל לצערי, אתה יודע, אנחנו, לפעמים בעבודה ובשטח אנחנו, אתה יודע, לא עושים את הדברים הכי מה שנקרא, אתה יודע, עוברים הרבה דברים, ועוברים קשה, לא עשיתי את זה, לא, לא הכנתי איזשהו מסמך כזה."

51. בעמוד 37 בשורה 26 תומר הסביר מדוע לא פנה ליזמית לפני הגשת התביעה:

"ת: לא לא, אני אומר מה שאני, אני חושב שאני דיברתי עם דוד פעם אחת אחרי המקרה, והוא אמר לי משהו כמו 'תנסה להסתדר איתם', ונפנף אותי באיזשהו עניין,
כב' הש' הדר: לאט לאט, להסתדר עם מי?
העד, מר ונונו: 'תנסה',
כב' הש' הדר: מי זה 'איתם'?
העד, מר ונונו: עם 'פיש', או עם 'אפיק', או עם, אני באמת לא זוכר מה בדיוק היה שם,"

52. בעמוד 73 בשורה 18 חיים, העיד שדוד היה המפקח באתר שנשלח ע"י היזמית.

53. בעמוד 77 בשורה 11 חיים הסביר שחשש מתביעות אישיות ולכן הפנה הגורמים שעבדו באתר לדוד:

"העד, מר פרי: כל הקידוחים, כל המסגרות של הברזל, שזה מאות, מאות אלפי שקלים, וגם כן את, את מה שהביאו שם בשביל המילוי של הכלונסאות, כבר יצא לי מהראש, כל זה, פנו אליי. אני, זה מתועד איתי, ונפגשתי איתם, וזה אנשים שאני עובד איתם, ואני מכיר אותם. אז אמרתי 'רבותי, תקשיבו לי, יש בעיה', גם אמרתי לדוד, 'דוד, אחריות שלך לתת להם, לשלם להם את הכסף', אומר 'אין בעיה'. לא שילמו להם את הכסף, אז אמרתי 'רבותי, תלכו ל'שכטר', 'שכטר' צריכים לשלם לכם". והם פנו ל'שכטר' ו'שכטר' שילם להם בסוף."

54. בעמוד 79 בשורה 28 חיים חזר והעיד שפחד מתביעות אישיות ובעמוד 81 בשורה 2 שב והעיד שכאשר הספקים באים אליו בתלונות הוא מפנה ליזמית. בעמוד 90, כאשר חיים נשאל האם אין בעיה בכך שלא עיגן בכתב העברת החבות של פיש לקבלנים ליזמית ענה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

בשורה 15 שזו בעיה טכנית. בעמוד 92 בשורה 5 חיים הטיל האחריות לכך שלא שונה המבנה החוזי, ע"י העברת האחריות החוזית לתשלום ליזמית, על מוחמד.

55. אל מול גרסת התובעת לפיה פיש נקלעה לקשיים ולכן חיים הפנה קבלני המשנה של פיש ליזמית, גרסה שמבוססת על עדויות תומר וחיים, היזמית נשענה על גרסת מנהלה, אותה עת, אלי.

56. מנכ"ל היזמית אלי העיד בעמוד 112 בשורה 22 כי היזמית הייתה הזים ובעמוד 113 בשורה 9 העיד כי "פיש לא היתה הקבלן המבצע, הקבלן המבצע של הפרויקט היה "באו וורקה". בשורה 27 העיד כי דוד היה בעל תפקיד מטעם הקבלן המבצע, היא באו וורקה. בעמוד 114 אלי אישר בשורה 6 כי היזמית שילמה לדוד "כלומר, ככה, שכטר שילמה, שילמה לדוד עצמון וקיזזה את התשלום לדוד עצמון מהקבלן המבצע. והחשבונית,"

וראו בשורה 25, "העד, מר כהן: יש פה, יש פה, הפרויקט הזה, באופן חריג, היו ספקים שאנחנו שילמנו להם באופן ישיר, כנגד קיזוז הסכום תמורה שמגיע לקבלן הראשי."

57. אלי נשאל בעמוד 115 מדוע הצהיר ש"שירותיו של מר עצמון נשכרו על ידי הנתבעת כיועץ חיצוני" ולא היה לו מענה. בשורה 18 נשאל מדוע שכשדוד, לא מפנה בשיחה עם תומר לקבלן המבצע, אלא "אומר 'אנחנו היזמים'. זאת אומרת, הוא מתייחס אליך. העד, מר כהן: כשהוא מדבר, שוב, מה שדוד עצמון אמר, אמר. אני יכול לומר באופן ברור וחד משמעית, דוד עצמון לא היה עובד חברה, הוא לא עבד מטעמנו, כב' הש' הדר: בסדר, זה, כתבת. העד, מר כהן: בפרויקט, וככל שהוא, ככל שהוא אמר דברים מהסוג הזה, שהוא מדבר שמי, אין לי, אני, לא, הוא לא היה מוסמך לזה. חד משמעית."

58. אלי העיד בעמוד 121 בשורה 17 שמטעם היזמית המפקח היה מר אורי מדפיס. בעמוד 118 אלי העיד שהמפקח אישר קבלנים בהם עשה שימוש הקבלן המבצע. בעמוד 119 בשורה 1 דייק תשובתו והעיד שלא היה אמור לאשר, אלא הייתה לו זכות ווטו.

59. אלי נשאל בעמוד 133 בשורה 25 אם דוד "משמש כאיזשהי חוליה מקשרת בין הספק לבין שכטר, כשהוא בא אליך ואומר 'אלי, פנה אליי ספק א', ב', אומר שלא משלמים לו, מאיים לעצור את העבודה, הוא רוצה שתשלם לו, שנשלם לו'.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

ת: דוד היה הנקודה שמקשרת בין שלושת הקודקודים,

60. בעמוד 135 בשורה 30 אלי העיד שלבסוף היזמית הוציאה את כל הקבלנים מהאתר והפכה להיות הקבלן המבצע.

61. אלי העיד בעמוד 137 שלא היה מקרה נוסף שספק טען שדוד אישר בשם היזמית תשלום והעיד משורה 5 שדוד "תמיד הוא עשה את זה, אני אומר, תמיד הוא עשה את זה באופן מאוד מסודר, או איתי או עם אולגה, מאוד מסודר. היה מתקשר אליי, מעלה את הספק לטלפון וגם מביא אותו אחרי זה למשרד".

62. אלי העיד בעמוד 119 בשורה 23 "באיזשהו שלב הגיע לי חסן ואמר לי שבעצם הוא זה

שאחראי או מנהל את הפרויקט מטעם "באו וורקה" ולא מוסטפא כמו שאני חשבתי.

הגיע, הגיעו לי גם חסן וגם מוסטפא, ואני כמיטב יכולתי ניסיתי לעשות,

כב' הש' הדר: רגע לאט לאט, פתאום הם הפכו להיות כל מנהלי הפרויקט?

העד, מר כהן: לא מנהלי הפרויקט,

כב' הש' הדר: חשבתי שרק החפירה.

העד, מר כהן: לא לא, רגע, שניה, שניה. אז אולי, שוב, אנחנו התקשרנו עם "באו וורקה",

כב' הש' הדר: רגע, ומ'באו וורקה" על כל הבנייה של הבניין?

העד, מר כהן: "באו וורקה" היא קבלן מפתח פאושלי עם הסכם שהסתכם בסדר גודל,

כב' הש' הדר: לתת לך מפתחות לבניין?

העד, מר כהן: כן, עם תמורה של איזה 13 או 14 מיליון שקל.

כב' הש' הדר: רגע, רגע, יפה. אז פתאום בא חסן ואומר לך,

העד, מר כהן: לא, לא פתאום, לא פתאום, כבר בשלב הראשון "באו וורקה" אמר 'תקשיב,

מטעמי יבצע את הפרויקט',

כב' הש' הדר: את כל הפרויקט,

העד, מר כהן: כל הפרויקט מוסטפא.

כב' הש' הדר: מוסטפא.

העד, מר כהן: ואז,

כב' הש' הדר: אז לא רק החפירות?

העד, מר כהן: לא, לא, מוסטפא בזמנו היה אמור לבצע את כל הפרויקט.

כב' הש' הדר: אוקי.

העד, מר כהן: ושוב, התמורה משולמת,

...

העד, מר כהן: כלומר אנחנו משלמים ל'באו וורקה', לפי תנאי ההסכם. הרי הפרויקט הזה

מלווה בליווי בנקאי, כל חריגה באופן התשלומים, בתמורות שמשולמות, דבר ראשון עובר את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיות בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

אישור הבנק, במקרה הזה בנק פועלים. לנו יש הסכם, הפרויקט יוצא לדרך בדרך המלך, עם קבלן פאושלי בשם "באו וורקה" שאני יודע, אני יודע מ-day one שמי שמבצע עבורו את העבודה בפועל זה מוסטפא, כב' הש' הדר: "פיש". עו"ד גרינברג: פיש פלנט. פיש. העד, מר כהן: פיש פלנט. אני משלם ל"באו וורקה", "באו וורקה" במערכת היחסים שלה עם פיש, עניינה, לא ענייני. כשאני הבנתי בשלב שני שהעניינים התחילו להסתבך שם, עבודות לא בוצעו בזמן, היו לנו עיכובים, אז אני נכנסתי יותר לעובי הקורה, ובמסגרת זה, באיזשהו שלב, לא זוכר בדיוק את התאריך המדויק, הגיע חסן, וממנו הבנתי, וגם ממוסטפא, שבעצם, בעצם בפועל, מי שמבצע את העבודה עבור "באו וורקה" זה חסן ולא מוסטפא. בזה זה הסתיים."

63. אלי העיד בעמוד 122 בשורה 2 שמנהל באו וורקה, עתמאנה, אמר לו מראש כי לא יבצע העבודה בפועל:

"העד, מר כהן: 'הקבלן, אני הקבלן בעל הסיווג שאתה מחויב להתקשר אליו, אני אומר לך אלי, אני אומר לך, מי שבפועל יעשה עבורי את העבודה זה מוסטפא', אמרתי לו 'בשמחה, עתמאנה, אני עליך, אני מכיר',"

64. אלי נדרש בעמוד 123 להסביר מדוע תחילה אמר שנכנס לעובי הקורה ולאחר מכן העיד שזה לא עניינו עם מי התקשרה באו וורקה ועל כך ענה בשורה 4

"אז אני מסביר, הסיבה שנכנסתי לעובי הקורה, כי התגלו בעיות בביצוע בפרויקט. כלומר הגיע סוף חודש, חודש אחד, חודש שניים, העבודות לא מבוצעות בקצב הנכון. אז אני קורא לאנשים, במקרה הזה הם, ישבתי גם עם עתמאנה כמה פעמים, ישבתי גם עם מוסטפא, והבנתי, הבנתי, שיש שם, שהבעיה בפרויקט כרוכה ונעוצה באיזשהי מערכת יחסים ביניהם."

65. אלי אישר בשורה 15 שבשלב מסוים היזמית החלה לשלם ישירות לפיש

"העד, מר כהן: אז אני אומר, אנחנו יושבים, ומוסטפא אומר שיש בעיה במועד שהכספים מועברים אליו מ"באו וורקה", ו"באו וורקה" אומר 'כן כי אני צריך לפרוט את השיקים ואני צריך לשלם ואני', הגענו, ואני עשיתי את זה אצלנו, לנסות להקדים למינימום תשלום בסיום העבודה, כדי שהם, ייקח להם, יהיה להם יותר קל להתארגן בהעברות ביניהם. כב' הש' הדר: רגע, כלפי באו וורקה, או החלטת להעביר כספים ישירות לפיש? העד, מר כהן: בשלב הזה שקל לא מועבר מעבר לבאו וורקה. אני לא יכול גם להעביר ללא אישורו,

כב' הש' הדר: נתקדם, אז נתקדם לשלב הבא, העד, מר כהן: כן,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

כב' הש' הדר: האם בשלב יותר מאוחר כסף מועבר ישירות לפיש?
העד, מר כהן: אני חושב, כן, כן, אני לא זוכר בדיוק את המועד, באיזשהו שלב, בפגישה שלי עם באו וורקה, כלומר עם עתמנה ומוסטפא, הם, אמר לנו עתמנה 'אתם יודעים מה, בשביל לזרז תהליכים, במקום שתעבירו אליי ואני אעביר אליו ואפריש לעצמי את היחסים, בינינו, תעבירו אליו'.
כב' הש' הדר: אז באו וורקה זה לא קיר הברזל שחוצץ בינך לבין העבודה בשטח, אז אם גם שילמת ישירות לפיש, אני גם לא יכול לשלול את האפשרות,
העד, מר כהן: אך ורק באישורי,
כב' הש' הדר: אני לא יכול לשלול את האפשרות ששילמת גם ל'אפיק' ול'תשתיית' ועוד קבלנים.
העד, מר כהן: אז 2 דברים, 2 דברים, קודם כל נכון, גם שילמנו בפרויקט הזה, באופן ספציפי, שילמנו גם לספקים וקבלנים אחרים פעם אחת, דבר שני אני לא יכול לעשות את זה ללא הסכמה ותיאום עם באו וורקה שאיתו יש לי את ההסכם, כלומר יכולתי לסלק אותו מהאתר, היו לי את כל העילות, אבל אז אתה עתמנה היה נתקע. אני אומר, אם הצלחתי להסדיר איתו שהוא מאשר לי לקזז לו בתמורה,
כב' הש' הדר: אז ספר לי עכשיו עניינית, זאת אומרת לא באופן כללי, מה סיכמת עם עתמנה בעניין פיש?
העד, מר כהן: אני אומר, בשלב לדעתי אחרי שכבר שולם לו למעלה מ-3, 4 מיליון, אני לא זוכר בדיוק את הסכום, סוכם שישולם לפיש,
כב' הש' הדר: שאתה תשלם לפיש,
העד, מר כהן: שאנחנו נשלם ישירות ונקזז את זה כביכול לעתמנה, זה היה לתקופה קצרה,
כב' הש' הדר: מצוין, אז שילמת ישירות לפיש, והאם היה הסדר שאתה גם משלם ישירות לקבלנים של פיש?
העד, מר כהן: אני אומר, באיזשהו שלב גם, גם, זה לא לקבלנים של פיש, מבחינתי זה לספקים,
כב' הש' הדר: בוא, בוא נפרוט את הדברים לפרוטות,
העד, מר כהן: אני אומר,
כב' הש' הדר: בוא נדבר על 'תשתיית',
העד, מר כהן: אבל שוב, אני לא משלם להם,
כב' הש' הדר: נכבדי, בוא נדבר על 'תשתיית',
העד, מר כהן: 'תשתיית' לא הכרתי, לא דיברתי איתם אף פעם, הם לא דיברו איתי,
כב' הש' הדר: סלאח, הכרת?
העד, מר כהן: סלאח לא.
כב' הש' הדר: חסן הכרת?
העד, מר כהן: את חסן הכרתי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

כב' הש' הדר: שילמת לו?

העד, מר כהן: אני חושב, אני, למיטב זיכרוני, שוב, אנחנו, שנים, באיזשהו שלב, כשאנחנו, כשאני יושב עם חסן ומוסטפא, הם, ושוב, בהסכמה שלהם ושל באו וורקה, תמיד, כשאני צריך את ההסכמה שלהם, סוכם שהתשלומים ישולמו לחסן ולא לעתמנה."

66. אלי נשאל בעמוד 125 מדוע לא הוצגו המסמכים המתעדים ההבנות והסיכומים עליהם העיד ועל כך ענה משורה 7 "שוב, זה לא ישיבות עבודה עם פרוטוקולים, זה בא לידי ביטוי ומשתקף בתשלומים החודשיים". בשורה 24 אלי העיד על העברת התשלומים מקבלן לקבלן "באיזשהו שלב באו וורקה נותנת לנו את ההוראה לשלם לגורמים אחרים שעובדים מטעמה, זה היה בהתחלה למיטב זיכרוני למוסטפא, ובהמשך לחסן, ובהמשך בהמשך הם בכלל, הם, הוצאנו אותם מהאתר, כלומר הם הגיעו לקריסה."

67. אלי אישר בעמוד 126 בשורה 32 שאין הוראות בכתב המתעדות התהליך. לאחר מכן העיד שיכול להיות שיש מיילים וכי הוא יבדוק זאת. בעמוד 127 בשורה 17 אלי העיד שיש אצל היזמית קלסר עם כל חילופי המיילים וכי לא נשאל על כך כשהתבקש להכין תצהירו.

68. אלי התבקש בעמוד 129 להסביר מדוע לחלק מהקבלנים היזמית שילמה ולתובעת לא. בעמוד 130 השיב משורה 27:

"וסליחה שאני חוזר על זה, לנו יש הסכם עם קבלן ראשי שאליו אנחנו אמורים בסוף כל חודש לשלם לפי קצב התקדמות הבנייה. כדי שאני אוכל לשלם לספק אחר ולקזז את התשלום שבעצם הקבלן המבצע היה צריך לשלם, לא אני, אני אצטרך לקזז לו מהחשבון. אני צריך לעשות 2 דברים, פעם אחת אני צריך לסכם את זה עם הספק, פעם שניה אני צריך לספק את זה עם הקבלן הראשי ולהגיד לו, לקבל את הסכמתו שהוא יבקש ממני אפילו 'אלי, תקשיב, אתה תשלם לו ומה שאתה משלם לו תקזז לי בחשבון'."

69. אלי נשאל בעמוד 132 האם הבנק המלווה ידע על התשלומים ישירות לספקים ועל כך ענה בשורה 1

"אז קודם כל הבנק רואה. ולכן לשאלה אם הבנק ידע התשובה היא כן, כי הבנק בסוף כל חודש, המפקח מוציא לו דו"ח על התשלומים שביצענו, ואכן, אכן החרגה הזו היתה צריכה לעבור את אישור הבנק, שגם את זה אני עשיתי."

70. חסן אישר בעמוד 151 בשורה 9 את גרסת אלי לגבי תשלום לספקים על ידי היזמית על דרך קיזוזים "כן. ומקזזים ל'באו וורקה', כי עושים למעלה חשבונות של 'באו וורקה', שם יש להם דוד עצמון, שם יש להם את 'א.ש. אפיק', שזה כאילו, יש להם עוד, כאילו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

כל הספקים, והזה, כל זה, ויש את הטבלה. אז רואים אותה, והם הציגו לך את הטבלה, אני ראיתי עכשיו שיש פה, הציג את הטבלה שבזמן שהיה אלי".

71. חסן איתר בעמוד 152 בשורה 5 במסמך של היזמית תשלומים לדוד. בעמוד 154 משורה 1 חסן העיד ששילמו למי שבצע החפירות כי אחרת מבצע החפירות היה מונע המשך העבודות באתר "ולא יוצאים משם" ובשורה 15 העיד "אז שם כך, כל הזמן, של האלה של החפירות, קודם כל הם רבים מי ייקח את החפירה ביניהם, יש לך תקיעה, אתה, לא מתחילים את הפרויקט כי יש בלאגן בין חברות החפירות מי ייקח את העבודה, עד שזה מקבל חלק, זה לא מקבל חלק. כב' הש' הדר: טוב, בואו נתקדם. העד, מר אל באנה: כן? והם לא מפנים את השטח, כל עוד לא קיבלו את התשלום שלהם."

72. מוחמד, מנהל פיש, טען בעמוד 162 שלא היו לפיש בעיות כספיות וכי שילמה "כל מה שהיתה צריכה לשלם". בעמוד 165 שב ודחה הטענות בדבר קשיים של פיש. אולם, לאחר מכן כפי שיפורט בהמשך, אישר כי היו קשיים, כי לא היו לפיש שיקים ובעמוד 167 טען שלא זוכר אם חשבון הבנק של פיש היה מוגבל. מוחמד אישר בעמוד 174 בשורה 15 כי דוד היה "מטעם" היזמית.

73. מכלול הראיות מצביע על כך שגם אם דוד לא היה עובד היזמית ולא הוסמך על ידה במפורש לחייב אותה לקבל עליה התחייבויות באו וורקה או פיש, אלי אישר שדוד היה מעורב ביישום מתן תשלומים על ידי היזמית לקבלנים שהועסקו על ידי באו וורקה באופן ישיר או עקיף באמצעות פיש, עד המועד שבו היזמית לקחה על עצמה באופן ישיר את ביצוע העבודה במקום באו וורקה.

74. מכאן שהמסקנה של חיים, עת הפנה תומר לשוחח עם דוד, כי דוד מוסמך לייצג היזמית, משתלבת גם עם דבריו של דוד בשיחה שהוקלטה ובמידה מסוימת גם עם גרסת אלי. אלי טען שהיזמית קיבלה אחריות להתחייבויות באו וורקה, אך טען שהדבר נעשה בתהליך מסודר ומעוגן בכתב. אולם, לצורך ביסוס טענה זו היה על היזמית להעיד דוד. היזמית הגישה תצהיר של דוד, אולם הוא לא התייצב לחקירתו. לכן, פועלת נגדה חזקה כי אם דוד היה מתייצב לחקירתו, עדותו הייתה פועלת לחובת היזמית. לעניין המשמעות של הימנעות מהגשת ראיה חיונית ראה ע"א 4697/05 גבאו אסטבלישמנט נ' דוד דודאי [פורסם בנבו] (27.8.12).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

75. היזמית עיינה לראשונה בתמליל השיחה בין תומר ובין דוד בעת החלפת תצהירי הגילוי ולכן היה עליה לכאורה להגיש הודעה נגד דוד שכן מהתמליל עולה כי הוא ראה עצמו בשיחה מוסמך לחייב אותה. העובדה שהיזמית לא שלחה הודעה, תומכת גם היא במסקנה שדוד אכן התחייב כלפי קבלני המשנה בסמכות וברשות.

76. כמו כן, היזמית לא הציגה ראיות לטענה כי שילמה לבאו וורקה או לגורם אחר עבור עבודת החפירה. מעדות אלי עלה שעד מרכזי לעניין ביצוע תשלומים לקבלנים שהועסקו על ידי באו וורקה, היה מנהלה עתמאנה, שאלי העיד שכביכול הוא הקפיד לתאם עמו ביצוע התשלומים. היזמית לא העידה את עתמאנה. היא גם לא העידה את המפקח מטעמה מר מדפיס שאמור היה לאשר החשבונות על פי ביצוע העבודה בפועל. כמו כן, אלי אישר שישנם מסמכים אצל היזמית שלא הוצגו לביהמ"ש שתעדו התנהלות היזמית.

77. לכן, ביהמ"ש מעדיף גרסת התובעת לפיה דוד התחייב כלפיה בסמכות וברשות לערוב להתחייבויות פיש ובאו וורקה, וזאת עשה על מנת למנוע הפסקת העבודה, עקב קשיי פיש ובאו וורקה לעמוד בהתחייבויותיהן.

78. היזמית העלתה מסעיף 28 לסיכומיה טענה לפיה בסירובה של התובעת לקבל ההמחאה מאפיק, היא גרמה לאי מילוי החיוב הנערב בהתאם לסעיף 6 לחוק הערבות ולכן היזמית מופטרת. הטענה מבוססת על הנחה שלא הוכחה, לפיה השיק שנמסר לתובעת היה מכובד. כמו כן, לא הוכח שהשיק נמסר בהתאם להסכמה בין התובעת ובין פיש, או מי מטעמה ולכן לא הוכח כי חלה על התובעת חובה לקבל השיק ולנסות לפרוע אותו. אשר על כן, ביהמ"ש דוחה הטענה.

79. היזמית העלתה מסעיף 33 לסיכומיה, טענה לעניין גבול אחריותה. בעניין זה, ביהמ"ש מקבל טענת היזמית וקובע כי ערבותה חלה רק על הסכום שמגיע לתובעת בגין עבודתה ובהמשך פסק הדין, ביהמ"ש ידון בסוגיה מהו הסכום שמגיע לתובעת בגין עבודתה.

האם התובעת ביצעה העבודה בחלקה או במלואה, ומהו סכום התמורה המגיע לה ?

80. תומר העיד בעמוד 28 בשורה 27 לגבי סיום שלב ראשון של העבודה.

"העד, מר ונונו: נכנסנו לעבודה בין ה-28, ל-3 לאפריל, זה היה טווח הזמנים, יצאנו משלב ראשון של העבודה באיזור ה-15 או 20 לאפריל,

עו"ד שמעוני: אוקי.

העד, מר ונונו: ולשלב השני לא נכנסנו. אגב, שלב הראשון היה באיזור ה-75 אחוז מהעבודה, לשלב השני כבר לא נכנסנו, אני לא אענה לך למה כי זו לא היתה שאלתך."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

81. תומר השיב בעמוד 39 משורה 18 לשאלה אם יש לו קשר לסאלח ויניב שנטען שקיבלו את

התשלום

"העד, מר ונונו: אין קשר, סלאח זה בן אדם שהיה עובד איתי בשיתוף פעולה, לא שותף, לא בעלים, לא שום דבר. היה עובד איתי בשיתוף פעולה בפרויקט הזה ובעוד פרויקט. בשיתוף פעולה, לא בעלים, לא שום דבר.

כב' הש' הדר: רגע, העבודה שהזכיר עורך הדין הנכבד, זה שלב א' או ב'?

העד, מר ונונו: א', א', ב-ב' לא הייתי.

כב' הש' הדר: אז לא הבנתי, אז אתה בכלל לא עשית את שלב א'?

העד, מר ונונו: אני עשיתי את שלב א'.

כב' הש' הדר: אז מה עשה סלאח?

העד, מר ונונו: סלאח עבד.

כב' הש' הדר: אז שאלתי מה הקשר, אז אמרת 'שיתוף פעולה', מה זה שיתוף פעולה?

העד, מר ונונו: אז אני אסביר כבודו.

כב' הש' הדר: כדאי.

העד, מר ונונו: סלאח עבד בסוג של, כמו, כביכול, קבלן משנה שלי. מה זאת אומרת, הוא היה נמצא בשטח, היה לו משאית אחת שלו, 'דאבל', משאית בלי עגלה, כן? והוא היה מפנה אדמה, והייתי משלם לו פר האדמה שהוא היה מפנה, והוא היה גם בשטח והייתי עובד איתו בכמה אתרים בשיתוף פעולה, שאם לצורך העניין, שיתוף פעולה אני אסביר כבודו מה זה אומר, כב' הש' הדר: אדוני, זאת אומרת חלק מהתמורה שמגיעה לך היתה משולמת לו ישירות כי הוא עשה חלק מהעבודה שאתה היית אמור לעשות?

העד, מר ונונו: מה שהוא היה צריך לקבל כסף הוא קיבל עבור הציוד שלו, לא מעבר כבודו.

כב' הש' הדר: טוב. ויניב אותו דבר?

העד, מר ונונו: ויניב, אין לי קשר איתו,

כב' הש' הדר: מה הוא, מה, אז מי זה יניב?

העד, מר ונונו: יניב זה קודם כל חבר שלי שאני מכיר אותו עוד לפני העבודה, יניב בזמנו נתן לי את הטלפון של חיים ואמר לי 'תשמע אם תוכל לתת לי איזה פרנסה קטנה אני אסדר לך איזה עבודה, אם תסתדר והכל יהיה בסדר', יניב הכיר לי את חיים.

כב' הש' הדר: יניב היה אמור לקבל עמלת תיווך

העד, מר ונונו: עמלת,

כב' הש' הדר: כמה כסף?

העד, מר ונונו: אני חושב 2,000 שקל."

82. חיים העיד בעמוד 82 משורה 1 שיניב גייס עבודות עבור סאלח, אך לאחר מכן טען שיניב

גייס את תומר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 36868-08-18 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

"ת: יניב היה מגייס, מגייס העובדים בשביל סלאח. איך, גם, בפרויקט פה, איך הגענו בכלל, יניב פנה אליי,

ש: כן,

ת: ואז הוא הביא לי את תומר. מה עושה יניב, יניב, כבוד השופט, הוא מסתובב בכל האתרים, הוא רואה שילוט, פרויקט עתידי שאמור להיבנות פה, לוקח את המספר טלפון, מתקשר, ואז מתחיל לנהל משא ומתן עם הקבלנים, עם היזמים, ואז לפני שהתחילו עבודה, אז הוא מתחיל להציע להם עבודות. עבודות חפירה.

כב' הש' הדר: אתה זוכר למה אי אפשר היה להתקשר ישירות עם סלאח? למה היית צריך את תומר?

העד, מר פרי: לא. יניב, יניב, לא, מה זאת אומרת?

כב' הש' הדר: אפשר היה להתקשר ישירות עם סלאח בלי תומר?

העד, מר פרי: לא, לא, לא.

כב' הש' הדר: למה? תסביר.

העד, מר פרי: לא, כי יניב, כי יניב עבד עם תומר. יניב היה מביא את תומר לעבודות. אז יניב אמר 'יש לי את הקבלן',

כב' הש' הדר: לפני רגע אמרת שהוא הביא את סלאח.

העד, מר פרי: מי הביא את סלאח?

כב' הש' הדר: אתה אמרת, 'יניב עבד עם סלאח'.

העד, מר פרי: אני אמרתי, אני לא אמרתי, אני לא אמרתי 'יניב הביא את סלאח' כבוד השופט.

כב' הש' הדר: נשמע את זה בהקלטה, כן.

העד, מר פרי: אני לא אמרתי, לא, אני אמרתי, יניב מגייס עבודות ביזמות, הוא הולך לכל מיני אתרים, לכל מיני מקומות בעירייה, הוא נכנס לעירייה, אומר להם 'איזה פרויקט צריך להיבנות בזמן הקרוב, ומי זה הקבלן', כנראה שהיתה לו דרך להשיג את זה. והיה לוקח את היזם, או קבלן,

כב' הש' הדר: את מי יניב הביא?

העד, מר פרי: יניב הביא את תומר.

כב' הש' הדר: לא את סלאח?

העד, מר פרי: לא, בכלל לא."

83. תומר השיב מעמוד 40 בשורה 24 לטענה שמהשיחה עם דוד עולה שדוד לא מזהה את

התובעת ומכיר רק את סאלח

"ש: שרק אתה יודע שאתה מקליט אותה, וניכר מתוך השיחה שהוא, דוד עצמון לא מכיר אותך בכלל, הוא שואל אותך 'איך אתה קשור לפרויקט', והקשר שלך לפרויקט, אני מפנה אותך, זה בשורות 25, 26, הקשר שלך לפרויקט זה דרך סלאח. אחד בשם סלאח. זאת אומרת דוד מכיר את סלאח וככה אתה יוצר איזה פאזל שאתה קשור לסלאח. בתוך השיחה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

- ת: שדוד מכיר את מי?
ש: דוד הכיר רק את סלאח.
ת: נו.
ש: בשיחה.
ת: כן.
ש: ואתה אומר 'אני',
כב' הש' הדר: רגע, אתה מאשר שדוד הכיר רק את סלאח?
עו"ד שמעוני: אני הפניתי לשורות 25,26, אני אומר, לפני כן ניכר שדוד לא מכיר מי אתה. ואז אתה, בשביל,
עו"ד גרינברג: תפנה איפה ניכר שהוא לא הכיר אותו,
עו"ד שמעוני: הנה, פה פה.
כב' הש' הדר: גברתי, לא נתתי לך רשות לדבר, אם תרצי להתנגד תעמדי ואם העורך דין,
עו"ד שמעוני: הוא שואל אותך 'מה אתה עושה אצלנו',
כב' הש' הדר: אדוני, אני מדבר עם חברתך. גברתי,
עו"ד גרינברג: כן.
כב' הש' הדר: אם את מתנגדת לשאלה, הכללים אומרים שאת אמורה לעמוד, ואם העד יכבד את קימתך ולא יענה אני אתייחס להתנגדותך. דרכים אחרות, אני לא מוכן שתדברי בלי רשות.
עו"ד גרינברג: לא, רק שאלתי לאן אתה מפנה.
כב' הש' הדר: טוב.
עו"ד שמעוני: אני הפניתי, עד, השורות 25,26, תומר מנסה להסביר מי הוא, מה הוא, איך הוא קשור לפרויקט, והקשר בשורות 25,26, אז דוד מבין איך הוא קשור, הוא קשור לסלאח.
עו"ד גרינברג: אני מתנגדת אדוני.
כב' הש' הדר: רגע, אני לא שמעתי שאלה גברתי. מה השאלה אדוני?
עו"ד שמעוני: אז אני שואל אותך, שבעצם דוד הבין שהקשר שלך לפרויקט, הוא זיהה את הקשר שלך דרך אחד בשם סלאח. את סלאח הוא הכיר, כך, כך עולה מתוך ההקלטה.
.....
העד, מר ונונו: אוקי, איך הוא, כי,
עו"ד גרינברג: מה השאלה, לא (מדברים יחד),
העד, מר ונונו: סלאח נמצא בשטח.
עו"ד שמעוני: כן,
העד, מר ונונו: והוא יודע שגם אני קשור לפרויקט עם סלאח. מה, לא, לא הבנתי כל כך את השאלה אבל זו התשובה.
ש: זאת אומרת שסלאח היה בשטח.
ת: היה גם בשטח. כמו שהיה פועל, וכמו שהיה בן אדם שדפק עם ברזל על הרצפה, וכמו שהיה בן אדם שהביא בטון לשטח.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

- ש: אוקי.
- ת: וכמו שהיה בן אדם שפינה את הגדר.
- ש: אז אני אומר לך שאת העבודות של החפירה עשה סלאח,
- ת: כן,
- ש: סלאח קיבל כסף עבור העבודות?
- ת: עם איזה ציוד הוא עשה אותן?
- ש: לא יודע, אל תשאל אותי שאלות,
- ת: אה,"
84. תומר הופנה בעמוד 49 משורה 20 לתמליל, שורה 14 ושורה 16, ונשאל מי זה מוסטפה?
- ת: 14? מוסטפה היום אני יודע, זה הבעלים של "פיש פלנט",
- ש: עמוד 1. בעלים של?
- ת: של פיש פלנט.
- ש: פיש פלנט. וכששאל אותך דוד עצמון עם מי אתה עובד, אמרת לו 'עם מוסטפה', אז מה שאני מבין הכוונה שלך פיש פלנט."
85. תומר ענה בעמוד 43 משורה 12 לשאלה האם סאלח ביצע העבודה, קיבל התמורה ולא שילם לתובעת חלקה
- העד, מר ונונו: אענה כבודו, אענה כבודו. קודם כל סלאח הוא פושט רגל ולא היתה לו חברה על שמו, כבודו. דבר שני, ההסכם,
- כב' הש' הדר: נעשה, נעשה מעניין מרגע לרגע, כן.
- העד, מר ונונו: אוקי. ההסכם הוא של חברת "תשתיית בטוחות", אז מוזר לי שאני לא קשור אם אני דיברתי עם דוד, אם יש לי הסכם מול "פיש", ואני חופר באתר. דבר מספר 3 כבודו,
- כב' הש' הדר: רגע, אבל שניה, אני לא זוכר,
- העד, מר ונונו: הסכם שלי,
- כב' הש' הדר: אני לא זוכר שסלאח, שהוזכר העניין של סלאח פושט רגל, אבל יכול להיות שזה בעיה בזיכרון שלי, אבל, לנוכח מה שאמרת, דווקא מאוד מסתדר שסלאח לא יכול להתקשר ישירות עם שום גורם כי הוא פושט רגל, ואתה בעצם, אל תיפגע, לצורך השאלה,
- העד, מר ונונו: לא אבל אני החברה,
- כב' הש' הדר: תן לי להשלים את שאלתי.
- העד, מר ונונו: כן.
- כב' הש' הדר: לצורך השאלה, אתה בסך הכל היית אמור להיות צינור, לקבל כסף עבור סלאח שלא רשאי לקבל כסף, אתה אמור לקבל שיק, להלבין אותו למזומן ולתת לו מזומן.
- העד, מר ונונו: אוקי, בוא נניח שמה שאתה אומר, קודם כל זה לא נכון, אבל בוא נניח שמה שאתה אמור נכון, אז צריך לקבל שיק, לא קיבלתי."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

86. בעמוד 44 משורה 9, כשטען כי התובעת סיפקה לסאלח הצידוד, תומר נשאל היכן התייעוד לכך:

"כב' הש' הדר: רגע, רגע, יש תיעוד של, רגע, אתה יודע מה, ברור, אז מה ברור? תיעוד של מה? העד, מר ונונו: שיש באגר שעבד שמטעמנו ואנחנו שילמנו לו? כב' הש' הדר: כן. העד, מר ונונו: בטח שיש. כב' הש' הדר: איפה? איזה נספח? העד, מר ונונו: תרצה, נביא את זה, כב' הש' הדר: טוב, הבנתי, העד, מר ונונו: אני לא יודע אם זה נמצא, אני לא, כב' הש' הדר: ותיעוד, ותיעוד להתקשרות בינך ובין סלאח, לא בינך באופן אישי, של "תשתיית", ובין סלאח, יש? העד, מר ונונו: שהוא קיבל כספים עבור הדברים? כב' הש' הדר: איך אתם, איך אתם עובדים? איך הוא אמור לקבל כסף? העד, מר ונונו: קיבל, היה מוציא חשבוניות והיה מקבל כסף."

87. תומר לא ידע בעמוד 54 בשורה 17 להשיב למי שילם עבור ביצוע העבודה

"כב' הש' הדר: אז למי? למי שילמת? העד, מר ונונו: אני לא זוכר את השם של החברה שלו, אבל חברה, כב' הש' הדר: זאת אומרת היה קבלן שעשה את העבודה ואתה שילמת לו? העד, מר ונונו: לא קבלן, עובד ביומית, זה נקרא יומית. זה נקרא יומית, הוא משכיר לך את הכלי שלו. כב' הש' הדר: אתה מוציא לו, אתה מוציא לו תלושי שכר? העד, מר ונונו: לא אני מוציא, הוא מוציא לי חשבונית אני מוציא לו שיק, כסף. הוא מוציא, הוא מוציא לי חשבונית ואני משלם לו. כב' הש' הדר: אז זה קבלן. העד, מר ונונו: נקרא, זה נקרא כלי ביומית. כב' הש' הדר: אדוני, מי שמוציא לך חשבונית הוא קבלן. העד, מר ונונו: כן, אבל זה לא נקרא קבלן כבודי, כב' הש' הדר: אז מה שם הקבלן? הקבלן היומי הזה, מה שמו? העד, מר ונונו: זה נקרא באגר ביומית, אני לא זוכר את שמו. אני יכול להביא לך חשבוניות אם תרצה, אין בעיה."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

88. תומר שינה בעמוד 55 משורה 25 הגרסה שמסר בעמוד 39 לגבי תפקיד סאלח. בעמוד 39

העיד שסאלח היה קבלן משנה שביצע חלק מהעבודה ובעמוד 55, לאחר מספר ניסיונות

לקבל ממנו תשובה, תומר תאר את סאלח כמנהל עבודה.

"כב' הש' הדר: אז אמרת לי 'שיתוף פעולה', שאלתי מה זה שיתוף פעולה, בסוף אמרת 'סלאח היה מביא את המשאיות ולוקח את העפר, פינה את העפר'.

העד, מר ונונו: לא, כבודו, אני, אני רוצה רגע לדייק שניה בדברים ואני גם אתייחס לשאלה כ

כב' הש' הדר: באגר עזוב אותו, לא רוצה לשמוע עליו יותר.

העד, מר ונונו: שניה, יכול להיות שסלאח היתה לו, אגב לא משאית גם בבעלותו, ולא יודע אם

גם עבדה באתר הזה ספציפית, אני אומר לך דברים, רוב, 90 אחוז מהחומר שפונה זה משאיות

שלי פינו.

כב' הש' הדר: אז רגע, עכשיו סלאח בכלל לא קשור לסיפור?

העד, מר ונונו: להוצאות (לא ברור) ציוד?

כב' הש' הדר: לעבודה באתר. הוא לא קשור?

העד, מר ונונו: מבחינת, מבחינת ציוד אתה שואל כבודו? אתה שואל אותי מבחינת ציוד?

כב' הש' הדר: מבחינת עבודה, מבחינת ציוד.

העד, מר ונונו: בשטח הוא היה, אני לא אומר שלא, מבחינת ציוד, מה שהוא שאל, הכל שלי, ע

כב' הש' הדר: מה הוא עשה סלאח?

העד, מר ונונו: היה את המיסוס, 'סע רוורס, סע קדימה', היה בשטח כמו מנהל עבודה, כמו,

כב' הש' הדר: מנהל עבודה מטעמך?

העד, מר ונונו: כן. "

89. תומר השיב בעמוד 56 בשורה 22 לשאלה מדוע לא זימן סאלח כעד מטעם התובעת

"איך אני אזמין אותו אם אתם בסוף בעל כורחכם הלכתם נתתם לו כנראה את כל הכסף

בקומבינה,"

90. תומר השיב בעמוד 57 בשורה 16 לשאלה כמה היה אמור לשלם לסאלח

העד, מר ונונו: יכול להיות שהיה 5,000, יכול להיות ש-4,000."

91. חיים השיב בעמוד 83 בשורה 8 לשאלה כמה הגיע לסאלח "זה כמה מאות אלפי שקלים

כבוד השופט." בשורה 12 שינה תשובתו ואמר שאין לו מושג.

92. חיים תאר בעמוד 71 משורה 25 מעמד סאלח כשותף של התובעת

"ת: סלאח זה אחד כנראה שעבד, אה, סלאח הוא גם כן, סלאח, הם עבדו ביחד, סלאח

ותומר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

כב' הש' הדר: תסביר לי את הביטוי עבדו ביחד.
העד, מר פרי: הם עבדו, כלומר, בוא אני אסביר את זה בפשטות איך זה היה. תומר פנה אליי לגבי ביצוע עבודות חפירה באתר בנייה, ואז לקח, קיבלתי כמה הצעות לגבי עבודות, התכתבתי עם תומר, הגענו להבנות, הגענו להסכמות, למיטב ידיעתי סלאח ותומר הם עבדו בשיתוף, ביחד, באתר בנייה.

כב' הש' הדר: זאת אומרת 2 קבלנים ששיתפו פעולה?
העד, מר פרי: לא, לא צריך שותפים, לא צריך 2 קבלנים, שותפים.
כב' הש' הדר: אדוני. יש שותפים בניהול חברה,
העד, מר פרי: כן,

כב' הש' הדר: יש שותפים בפרויקט, שכל אחד זה גוף משפטי נפרד, אז תבחר, סלאח עבד ב"תשתיית" או סלאח הוא קבלן נפרד ששיתף פעולה עם "תשתיית" בביצוע העבודה?
העד, מר פרי: יפה, אז, למיטב ידיעתי יש מצב שה"תשתיית" חתמו את ההסכם עם העבודה, ותומר לקח את סלאח לביצוע העבודה הפיזית בשטח. ויש את ההסכמים ביניהם לגבי הרווחים.

וראו בעמוד 72 משורה 13

"העד, מר פרי: אוקי. תומר הגיע לאתר בניה, פעמיים שלוש לפני שהתחילו לעבוד שם, עשיתי איתו סיור, ואז נתתי לו את המפרט של הדרך עבודה, שלבים בחפירה, ונתתי לו גם זמן, 'תתחיל לבוא לעבוד'. ואז קיבל את התאריך של תחילת עבודה, ומי שהתחיל לעבוד שם בפועל מבחינת פיזי, זה סלאח. התחיל לעבוד עם הציווד שלו, ותומר היה בא לשם,"

וראו בשורה 21 :

"העד, מר פרי: לא נכנסתי לפרטים האלה. יש ציוד באתר, עובדים באתר, ואז מה שקורה, שתומר היה בא לאתר כמעט כל יום הייתי רואה אותו שם, יחד עם סלאח."

93. חיים העיד בעמוד 75 בשורה 6 שסאלח עשה העבודה בפועל. כמו כן, בעמוד 78 בשורה 30 העיד שסאלח ביצע את השלב השני. בעמוד 79 בשורה 10 העיד שהעבודה בוצעה מהתחלה ע"י סאלח.

"שוב פעם, הוא נעשה על ידי סלאח, כן, הוא נעשה על ידי סלאח, אם אתה שואל אותי,"

94. חיים העיד בעמוד 76 בשורה 3 שלאחר שתומר יצא מהתמונה הוא עמד בקשר עם סאלח ובשורה 10 העיד שסאלח סיפר לו שנוצרה בינו ובין תומר מחלוקת. חיים העיד שלא עניין אותו מי יבצע העבודה וכי מי שיעבוד יקבל התמורה. כשביהמ"ש הזכיר לו שהתחייבות הייתה כלפי התובעת, חזר בו ובעמוד 77 משורה 5 העלה גרסה מתפתלת לגבי הסוגיה מדוע המשיך לעבוד עם סאלח אם ההתחייבות הייתה כלפי התובעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

"העד, מר פרי: לא, לא, אין דבר כזה, בסוף העבודה שמתבצעת אז אנחנו עושים את הבדיקה, מי, למי צריך להעביר את הכסף, ולפי ההסכם צריכים להעביר את הכסף.
 כב' הש' הדר: אז סלאח עשה את חלק ב'?
 העד, מר פרי: סלאח המשיך, כלומר, אחרי שהבנתי שיש חילוקי דעות ביניהם, אז אמרתי לו 'אוקי תמשיך לעבוד', ואז גם מוסטפא נכנס,
 כב' הש' הדר: ולא שיתפת את תומר,
 העד, מר פרי: מוסטפא, בוודאי,
 כב' הש' הדר: רק רגע, לא, לא שיתפת את תומר בעניין?
 העד, מר פרי: את מי?
 כב' הש' הדר: את תומר, פתאום אתה פיטרת אותו, והתחלת לעבוד עם סלאח בלי תומר. איפה תומר בעניין?
 העד, מר פרי: לא, לא, לא, לא שהמשכתי לעבוד עם תומר,
 כב' הש' הדר: מה?
 העד, מר פרי: לא, לא שהמשכתי לעבוד עם סלאח רגיל, אני אמרתי לסלאח 'יש הסכם, אתה תמשיך לעבוד בפרויקט',
 כב' הש' הדר: זה הבנתי, איפה תומר? מה אמרת לתומר?
 העד, מר פרי: עם תומר הייתי יותר בקשר, אז הוא אמר לי, מה שהבנתי מתומר שהם, יש להם עוד חילוקי דעות, זהו, לא נכנסתי לפרטים.."

95. חיים הטיל בשורה 31 הטיל האחריות בסוגיה מי החליט למי לשלם, על מוחמד. חיים העיד בעמוד 87 בשורה 2 שמוחמד יודע למי שילמה פיש. בשורה 9 העיד ששולם "חלק במזומן חלק בשיקים" ובשורה 23 העיד שסאלח קיבל מזומן "בשלבם יותר מאוחר".

96. חיים העיד בעמוד 88 בשורה 24 שתומר מעולם לא אמר לו שלא קיבל תשלום, אלא אמר לו "בעניינים של התשלום יש לי חשבון עם סלאח". בעמוד 89 חיים העיד שנודע לו שהתובעת הגישה התביעה כאן לפי שנה.

97. מוחמד העיד בעמוד 166 בשורה 14 ש"יניב וסאלח" 2 שותפים היו. היו אצלי בשטח. ובאו סגרו אותי. אני סגרתי אותם על סך 180 אלף שקל. בעמוד 170 משורה 15 העיד כי שילם עבור החפירות ליניב במזומן סך של 180,000 ₪ ולא קיבל חשבונית.

98. מוחמד לא ידע להפנות בעמוד 178 למסמכים שיוכיחו כי פיש קיבלה מבאו וורקה מלוא התמורה, כטענתו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

99. תומר העיד בעמוד 29 בשורה 1 שהתובעת ניהלה יומן עבודה, אולם התובעת לא הציגה אותם.
- "כב' הש' הדר: עכשיו שאלה שלי, למה כל ההשערות והניחושים האלה? אתם אינכם מנהלים יומן עבודה מסודר?
- העד, מר ונונו: כן, כבודו. ומנהלים גם (לא ברור) מסודרים, כאילו,"
100. גם חיים לא הביא יומני עבודה של פיש, למרות שלפי תשובתו בעמוד 69 בשורה 16 עמדו לרשותו
- "העד, מר פרי: אוקי, אז לא זכור לי. אבל מתחילת הפרויקט, ואם תרצה אני יכול, יש לי את התייעוד של כל התחילת עבודה ביומן מתועד כמו שצריך, יש לי את הכל. אם זה חשוב אני יכול להביא, להציג לך את זה, או לשלוח לך את זה במייל, מה שתרצה."
101. חיים העיד בעמוד 73 בשורה 29 כי הוא ניהל יומן העבודה וכי המפקח מטעם היזמית, דוד, לא חתם על היומן.
102. תומר הסביר בעמוד 29 בשורה 18 מדוע מבקש מלוא הסכום למרות שביצע רק השלב הראשון
- "ש: אז אם סיכמו איתך 200 אלף שקל על כל העבודה,
- ת: כן,
- ש: ועשית רק חצי מהעבודה, אז למה אתה תובע 200 אלף שקל?
- ת: יופי. אז קודם כל לא עשיתי חצי מהעבודה, עשיתי 70 אחוז מהעבודה, אם תסתכל בהסכם שאתה קורא, 8 מטר ו-1 עד 5, אז הממוצע שלך יוצא 70 אחוז,
- ש: כן,
- ת: דבר שני, השלב הראשון של העבודה הוא היה שלב יותר קשה מהשלב השני, מהסיבה שבשלב ב' היה חול צנרת למטה, אז, זה, אשר חומר שיכול להימכר, ומה שעושה, הוא מצמצם לך את העלויות של העבודה.
- כב' הש' הדר: זאת אומרת שאתה קיבלת הצעה של 200 אלף שקל, אתה, למרות שלא, זה לא כתוב בהתכתבות עם חיים, אתה תימחרת 200 אלף בהנחה שתמכור את הצנרת שתמצא בשלב ב'?
- העד, מר ונונו: כן."
103. חיים העיד בעמוד 85 בשורה 20 שדווקא בחלק השני של העבודה "יש בזה קושי יותר, יש בזה, כן, יותר קשה." בעמוד 86 בשורה 21 חזר בו וטען שהעבודה בחלק השני "לא קשה, יותר מורכב".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיות בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

104. אלי נשאל בעמוד 135 אם יודע אם היזמית שילמה עבור החפירות ועל כך ענה

משורה 13

"בוודאות. עבודות החפירה משולמות בשלבים המאוד ראשוניים של הפרויקט.

ש: אוקי.

ת: אני אומר, קרוב, זה קרוב ל-4,

ש: רגע, אז מאיפה הוודאות?

ת: 4 מיליון ששילמנו ל'באו וורקה' זה אומר שעבודות החפירה שולמו במיליון, מיליון

וחצי הראשוניים."

105. אולם, לא היה בידיו להציג אסמכתא לכך. אלי הפנה בעמוד 136 בשורה 20 לעיין

בדו"ח הבנק.

106. ממכלול הראיות עולה שעל אף גרסת תומר, סאלח הוא שביצע העבודה בפועל, כאשר הוא מוצג כקבלן מטעם התובעת לצורך הסדרת התשלום כלפי הרשויות. להבדיל מעניין מתן הערבות על ידי היזמית, שם ביהמ"ש נשען על תוכן התמליל של השיחה בין דוד ובין תומר, בעניין שווי ביצוע העבודה שבוצעה, התובעת מסתמכת על עדות תומר תוך שהיא נמנעת מהצגת "יומני העבודה המסודרים" שלטענת תומר בעמוד 29 בשורה 3 נמצאים ברשותה.

107. תומר שינה הגרסה לגבי מעמד סאלח מקבלן משנה שעבד באתר לגרסה לפיה סאלח עבד באתר "כמו מנהל עבודה" ואף זכר כמה היה אמור לשלם לו. העד הנוסף חיים, תאר את סאלח כמי שעבד בפועל מטעם התובעת. לכן, המסקנה היא שאין לסמוך על גרסתו של תומר בעניין מעמד סאלח.

108. לכך יש להוסיף שבעמוד 46 משורה 28 תומר עומת עם פסק הדין בתא"מ 375620713 'תומר וונונו בע"מ' נגד 'ניסן חומרי בנייה - בית', לפיו בית המשפט (מותב זה – ע.ה.) קיבל את גרסת הנתבעת שם לפיה שילמה לתובעת שם במזומן את התמורה ודחה גרסת תומר שהעיד באותו עניין כי לא קיבל התמורה.

109. אולם, על אף שביהמ"ש קובע כי סאלח ביצע העבודה, מי שאמור היה לקבל התמורה ולשלם לסאלח הייתה התובעת ולראיה, כפי שצוין עוד קודם לכן, מוחמד ביקש מאפיק להכין שיק עבור התובעת. לכן, התמורה הייתה אמורה להיות משולמת לתובעת ולא לסאלח. ביהמ"ש דוחה טענת היזמית מסעיף 34 לסיכומיה לפיה על התובעת לחלוק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

בסכום התמורה עם סאלח שכן לא הובאו ראיות בעניין זה. לכן, ביהמ"ש דוחה טענת היזמית שחלקה של התובעת היה לכל היותר בשיעור של מחצית מהסכום של 100,000 ₪.

110. היזמית ופיש לא הוכיחו כי שילמו לסאלח סכום כלשהו והם גם לא העידו אותו כדי להוכיח זאת. לעניין זה ראו גם גרסת היזמית בבקשה לביטול פסק הדין שהגישה. אלי הצהיר בסעיף 22.12 לתצהיר, שתמך בבקשה, כי חברת אבו עאמר אמר את שירותים ותחזוקה בע"מ ביצעה את העבודה. גם נציג חברה זו שכביכול ביצעה העבודה, לגרסת היזמית, לא נתן עדות. היזמית אף לא ניסתה לטעון בסעיף 19 לסיכומיה כי הוכח שהתמורה בגין העבודה שולמה, אלא הסתפקה בטיעון כללי בדבר "מצב דברים" לפיו חיים העיד שסאלח והתובעת קיבלו תשלומים ו"ברי שהם כבר קיבלו את מלוא התשלומים".

קביעת שווי החלק הראשון של העבודה

111. על אף הטענה בסעיף 6 לסיכומי התובעת לשימוש בכלים רבים, קבלנים יומיים ופינוי פסולת רבה, כאמור לעיל, התובעת לא הגישה יומן עבודה מטעמה כמצופה ולא הציגה כל ראיה בכתב לגבי היקף העבודה שביצעה בפועל. כמו כן, לא העידה סאלח שעבד בפועל באתר. אולם, היא אישרה כי לא ביצעה החלק השני של העבודה. התובעת הציגה, כאמור לעיל, גרסה, שלא הופיעה בכתב תביעתה, לפיה השלב הראשון מהווה 75% מהיקף העבודה. התובעת הסבירה שמבקשת תמורה בשיעור של 100% שכן הסתמכה על כך שאם תבצע מלוא העבודה תרוויח גם ממכירת חול שפינתה. לגרסה זו, שכאמור לעיל, לא הופיעה בכתב התביעה, עליה שבה בסעיף 6 ובסעיף 10 לסיכומיה, אין תימוכין בהזמנת העבודה, ואף לא הועמד מומחה מטעם התובעת שיבסס טענה זו. כמו כן, העד הנוסף מטעם התובעת, חיים, שלל גרסת תומר לגבי חלוקת השווי ולגרסתו, דווקא השלב השני קשה או מורכב יותר. כאמור לעיל, ביהמ"ש לא נתן אמון בגרסת תומר.

112. לכן, ביהמ"ש קובע כי גרסת התובעת לגבי שווי העבודה שבוצעה לא הוכחה.

113. התובעת עצמה העמידה נתון שמסייע לקביעת שווי השלב הראשון והוא סכום השיק שקיבלה מפיש באמצעות אפיק בסך של 80,000 ₪. בהעדר ראיות אחרות שמבססות שווי החלק הראשון של העבודה, ביהמ"ש רואה בשווי השיק הסכמה של פיש לגבי שווי השלב הראשון. זאת, על אף טענת תומר כי סכום השיק היה נמוך מהסכום שהגיע לתובעת. טענה זו לא עומדת לתובעת שכן לא פרטה מלכתחילה, מה היה שווי החלק הראשון וגם כשתומר נחקר בעניין זה, כפי שיפורט בהמשך, הוא הסתפק באמירה הכללית שסכום השיק היה נמוך מציפותיו. כאמור לעיל, ביהמ"ש לא נתן אמון בגרסת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

תומר לגבי שווי החלק הראשון או בגרסה לגבי מכירת חול. לכן, ביהמ"ש קובע כי על היזמית לשלם לתובעת הסך של 80,000 ש"ח.

האם אפיק חבה לתובעת תשלום התמורה ?

114. התובעת טענה בכתב התביעה כי לקראת סיום העבודות, היא פנתה לפיש להסדרת התשלום בהתאם למוסכם. דא עקא, בניגוד להסכמות הצדדים, העבירה פיש המחאה המשוכה מחשבונה של אפיק, חברה שלטענת התובעת קשורה לפיש, כשסכום ההמחאה עומד על סך של 80,000 ₪ בלבד, וזמן פירעונה קבוע לחודש יוני 2018. התובעת טענה כי סירבה לקבל את ההמחאה מהטעם שהסכום נמוך מסכום התמורה המוסכם, והן בשל מועד הפירעון המאוחר, בניגוד להסכמות הצדדים.

115. אפיק טענה בכתב ההגנה שהתובעת מנסה לצייר מציאות שאיננה קיימת תוך הצגת עובדות הזויות בפני ביהמ"ש, תוך סילוף העובדות ויצירת מציאות וירטואלית אשר בינה ובין המציאות עצמה מרחק שנות אור והכוונה לטענת התובעת שכביכול קיים קשר בין פיש ואפיק. אפיק טענה להעדר עילה והעדר יריבות שכן בין התובעת ובינה לא התקיים כל קשר עסקי. היא מעולם לא חתמה על הסכם עבודה ו/או הסכם למתן שירות עם התובעת, כלל וכלל לא מכירה אותה ו/או מנהלי התובעת ו/או עובדי התובעת.

116. ביחס לשיק, אפיק טענה שמנהלי פיש פנו למנהלה וביקשו הלוואה. היות וחסן בקשרים טובים עם מנהל פיש הוסכם על מתן הלוואה ולפי דרישת פיש השיק נרשם לפקודת התובעת. עוד טענה שהתובעת כלל וכלל לא נימקה הסיבה שבגינה אפיק שורבבה לכתב התביעה.

117. תומר העיד בעמוד 33 משורה 17 על קבלת השיק מחסן :

ת: 'לקראת סיום העבודות', לחיים, התנהלתי מול חיים.
ש: מה ?
ת: התנהלתי מול חיים.
ש: אוקי. ומי נתן לך את השיק של ה-80 אלף שקל?
ת: יופי. ואז אומר לי חיים 'תשמע, יש בן אדם בשם חסן שאני לא פגשתי אותו אמנם אף פעם אבל דיברתי איתו בטלפון, ואמר לי תגיע ללוד ותיקח שיק עבור החלק שעשיתי'. להמשיך?
.....
ש: אתה מגיע ונתן לך שיק,
ת: ואז הוא נותן לי שיק, גם לתאריך לא נכון, גם לא כל הסכום, ואני מופתע, ואני אומר לו 'תשמע, אני לא רוצה לקבל את השיק הזה'.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

118. תומר נשאל בעמוד 34 מדוע לא נטל השיק והשיב משורה 11 :

"ש: יפה. זאת אומרת אתה קיבלת שיק שמקדים את התשלום.

ת: נכון, אבל לא את הסכום.

ש: רגע. ואתה כותב בתצהיר שלך שלא לקחת את השיק גם בגלל שהסכום נמוך וגם בגלל שמועד הפירעון שלו מאוחר למה שהוסכם בין הצדדים.

ת: נכון. נכון.

ש: אבל המועד היה מוקדם, אתה היית צריך לחטוף את השיק הזה.

ת: נכון, אני, נכון, אני אסביר, אז קודם כל סוכם,

ש: קודם כל, המועד מוקדם? תאשר לי שהמועד מוקדם.

.....

העד, מר ונונו: אני אענה בכיף. ככה, אז קודם כל, גם לא מן הנורמלי היה בכלל לקבל שיק, אני התחלתי להרגיש שאני נכנס לאיזה סחרחורת, "אפיק", לוד, אני כבר לא מבין מה קורה, אז קודם כל, כשאתה בא ומדבר באיזשהו רצף וסדר מסוים כמו חברה תקינה, אז בכלל לא הייתי צריך לדבר עם חסן והכל היה צריך להתנהל בצורה. אז אני אסביר, אז כמו שכל הדברים לא התנהלו כמו שצריך והחברה הזאת גם היום לא קיימת, ככה, כב' הש' הדר: רגע, כשאמרת 'זאת', התכוונת ל'פיש'?"
העד, מר ונונו: ל'פיש', אוקי?"

וראו בעמוד 35 משורה 8

"העד, מר ונונו: הם רצו שאנחנו נחזור לעבודה לשלב ב' אחרי העוגנים, הרבה לפני הפירעון של השיק. זאת אומרת כבודו, אם נגיד סיימנו ב-20 לאפריל, אוקי? הם רצו שנתכנס לשלב ב', נגיד ב-10 למאי, אוקי?"

כב' הש' הדר: נגיד.

העד, מר ונונו: ונגיד נגמור את העבודה ב-20 למאי.

כב' הש' הדר: אוקי.

העד, מר ונונו: עכשיו, בין השלבים לבין מה שנסגר, אני פתאום שמתי לב שאני נמצא באיזשהו מצב שיכול להיות שאני חוזר לעבודו כבודו, גומר אותה, אני נשאר גם עם שיק של 80 שיכול לחזור,"

119. תומר העיד בעמוד 36 משורה 5 שפנה לאחר שבוע לחסן

"ת: אגיד לך. קודם כל להפתעת, ובהגינות מלאה, לא לקחתי את השיק כי אמרתי 'זה לא מה שסוכם, אני רוצה לסכם את מה שמגיע לי', אחרי שבוע שאני מתקשר גם ואומר 'תשמע, בוא, אני צריך לקבל',

כב' הש' הדר: מתקשר למי?

העד, מר ונונו: לחסן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

כב' הש' הדר: לחסן?

העד, מר ונונו: אומר, כן. אומר לו 'חסן, אני אמור לקבל יותר', פתאום כבר לא עונים לטלפון וכאלה. אחרי איזה 10 ימים, לא יודע מה, אחרי שיש ניסיונות, פתאום אני בכלל רואה שבא קבלן אחר לשטח. מחקו את הכסף שאני עבדתי בשבילו, ואין הסכמים ואין כלום."

וראו בשורה 23

"כב' הש' הדר: אוקי, עכשיו, אתה הערת מקודם הערה שאני נוטה להסכים איתה, שבכלל מה פתאום שלחו אותך לחסן. אז למה אתה ממשיך לכאורה לחפש את חסן ולא לחזור לחיים ולהגיד לו,

העד, מר ונונו: אני מדבר עם חיים באותה תקופה כבודו,

כב' הש' הדר: על זה לא סיפרת לנו.

העד, מר ונונו: אה, אני מדבר עם חיים באותה תקופה, ואני אומר לו 'שמע, חסן נתן לי שיק, מה קורה פה?' הוא אומר לי, חיים, 'בוא, תומר, יש פה', הוא כבר מתחיל לראות שיש דרמה, כי כבר יצאתי, סיימתי את החלק הראשון,

כב' הש' הדר: זה חיים אומר לך?

העד, מר ונונו: כן."

וראו בעמוד 37 משורה 8

"העד, מר ונונו: חיים אומר לי 'תיקח מה שאתה יכול ואם חסן צריך לשלם מה אכפת לך, תיקח את הכסף שמגיע לך'."

כב' הש' הדר: כשאתה שואל אותו 'למה אני צריך ללכת לחסן? למה אתה לא נותן לי', מה הוא עונה לך?

העד, מר ונונו: הוא אומר לי 'עזוב',

כב' הש' הדר: אם בכלל שאלת אותו.

העד, מר ונונו: שאלתי משהו בסגנון, הוא אומר לי 'עזוב, בוא, כנראה שיש איזשהי בעיה

קטנה, תפנה', הרגשתי שכבר יש בעיה כבודו, הרגשתי שיש משהו לא בסדר"

120. תומר העיד בעמוד 60 בשורה 27 שיניב הביא את השיק מחסן. בעמוד 63 משורה

14 תומר העלה גרסה, שלא הופיעה בתצהיר, לפיה דיבר עם חסן לפני שדיבר עם דוד

"אני אענה, רגע, תן לי שניה לדבר. כשאני אומר לפני כבודו, בוא אני אסביר את הכוונה שלי.

כמו שתזכור שאמר לי גם דוד בשיחה המוקלטת איתו, הוא אמר 'אם תהיה בעיה, וכל האמצעים

כביכול לא מסתדרים, אני פה'. זה גם כתוב בתמליל של השיחה. מה שאני עשיתי, זה כמובן

ניסיתי עוד לפני הדרך מוצא האחרונה, זה הכוונה של ה'לפני', להסתדר. כשאני ראיתי שיש

בעיה ולא קיבלתי כסף הפנה אותי חיים לחסן, ואמר לי 'תשמע',"

המעמד של אפיק באתר הבניה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיזות בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

מוסטפא כמו שאני חשבתי. הגיע, הגיעו לי גם חסן וגם מוסטפא, ואני כמיטב יכולתי ניסיתי לעשות,

127. אלי העיד בעמוד 139 בשורה 17 שחסן החליף את פיש כשנה לאחר תחילת העבודה, לאחר שבוצעו החפירות, לעבודות שלד.

128. מוחמד, מנהל פיש, נשאל בעמוד 162 אם פיש עבדה עם אפיק ועל כך ענה בשורה 22:

ת: לא. לא עבדנו ביחד אבל הוא נכנס למצב של השלד. אני ביצעתי את החפירות, קידוחים, הריסה, והוא המשיך את השלד.

ש: אז הוא החליף את פיש פלנט באתר?

ת: החליף אותה כן. לא,

ש: החליף,

ת: לא לא החליף, הוא עבד שם, הוא קיבל את העבודה,

ש: ביחד עם פיש פלנט?

ת: לא. הוא, בשלד, הוא היה עובד שלד.

ש: ביחד עם,

ת: אני לא עבדתי את השלד, אני סיימתי את החפירות עד המרתף, סוף של המרתף.

ש: ויצאת?

ת: ויצאתי. "

129. מוחמד העיד בעמוד 161 בשורה 13 כי בעל המניות של פיש היה עמאר גזאלם וכי כיום הוא לא עובד בפיש.

130. כשביהמ"ש שאל את חסן האם לא היה לו עניין לשלם לתובעת כדי שתפנה האתר, הוא ענה בעמוד 155 משורה 5:

"אז אני אגיד לך, אם אני מוציא שיק, אני, לפחות, עכשיו אני יודע להגיד לך, במקרה שאני מוציא שיק, אפילו שאין עליי אינפורמציה, יש לי צ'יינג'ים בארץ שמכבדים את המילה שלי. שאני הייתי יכול להפנות אותם ולקחת אחריות מיליון אחוז על השיק, ואז הם היו הולכים הביתה עם כסף תמורת השיק. אני נתתי את השיק אבל לא לקחתי עליו כאילו ערבות, ולא שלחתי אותם לצ'יינג'ים שאני מכיר שהם לוקחים על המילה שלי, כי זה לא היה חלקי,"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

131. בשורה 27 חסן עמד על דעתו שמי שביצע החפירות לא היה מסתפק בהבטחות לתשלום. בעמוד 156 בשורה 23 חסן הסביר מדוע אם לא מסתפקים בענף בהבטחות, הוא טוען שחייבים לו מיליונים ולא הגיש תביעה נגד היזמית:
"העד, מר אל באנה: אין תביעה כי יש סיכום שברגע שמוסרים את הבניין אז הם מקבלים תזרים לקופה של הבניין הזה ואז הם סוגרים את כל החובות של הבניין."

132. חסן העיד בעמוד 141 שהיה מנכ"ל של אפיק וכיום בעליה לאחר שרכש מניותיה בתמורה לקבלת התחייבויותיה. בעמוד 142 בשורה 25 העיד כי אפיק לא החליפה את פיש **"זה 2 שלבים שונים"**. בשורה 31 העיד כי תחילה אפיק התקשרה עם באו וורקה **"וכשהיה קשיים בסוף קיבלתי המחאה, כהמחאה זכות, תיקשרתי מול "ק.ש. שכטר", "השר משה", כאילו החברה של הפרויקט."**

133. חסן נשאל בעמוד 143 מדוע נתן הלוואה לפיש ועל כך ענה בשורה 26 **"ביקשו, נתתי."** בעמוד 144 העיד לגבי מנכ"ל פיש מוחמד **"פיש פלנט, התפתח שם קשר חברות, ביקש, ושלפני, שהמועד של השיק, זה שיק דחוי, זה לא כסף, זה לא הלוואה במזומן, זה שיק דחוי לחודשיים, שהוא הבטיח לפני שמגיע הפירעון של השיק הוא מעביר לי את הכסף של השיק."**
עו"ד גרינברג: הבנתי.
כב' הש' הדר: ואני מנחש אדוני ניחוש פרוע, שהכל בעל פה. נכון?
העד, מר אל באנה: נכון."

134. חסן העיד בעמוד 146 שבאו וורקה והיזמית חייבים לו כספים, אך אישר בשורה 12 שלא יכול להראות את המחאה הזכות מהיזמית.

135. חסן העיד בעמוד 147 בשורה 3 כי מוחמד ביקש ממנו לשלם לסאלח ולתומר. בשורה 19 אמר שנתן את השיק לסאלח. בעמוד 148 בשורה 1 העיד שמספר ימים לאחר שנתן השיק לסאלח, מוחמד אמר לו **"שהם לא מקבלים את השיק, לא רוצים את השיק"**. חסן העיד בשורה 12 כי מוחמד אמר לו שלא הצליחו לנכות אותו **"כי אין אינפורמציה טובה על החברה"** והחזירו לו את השיק **"ומפה אני יצאתי מהתמונה."**

136. חסן העיד בעמוד 144 בשורה 10 **"כי, אני אגיד לך, בדירוג שלה יש, יש משהו בענף הזה כאילו דירוג של החברה מבחינת יכולת תשלום. אז הדירוג של "א.ש. אפיק" הוא לא היה מי יודע מה, לא היה גבוה."**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

137. מוחמד תאר בעמוד 166 משורה 6 כלהלן את גרסתו לגבי פנייתו לחסן בעניין השיק

"ת: קודם כל השיק הזה, יניב ביקש ממני עזרה.

כב' הש' הדר: יניב? יניב?

העד, מר שלעבנה: יניב ביקש ממני,

כב' הש' הדר: יניב.

העד, מר שלעבנה: מקדמה, שיק. אני, לא היה לי שיקים. לא היה.

עו"ד גרינברג: למה?

העד, מר שלעבנה: לא היה.

ש: למה? כי החברה בקשיים?

ת: לא, היו בקשיים, אבל,

ש: חסן אמר שהחשבון היה מוגבל, כשבאת אליו, אמר,

כב' הש' הדר: רגע, רק שניה, לפני רגע הוא אמר 'היינו בקשיים',

העד, מר שלעבנה: שניה, רגע,

כב' הש' הדר: רגע רגע, אמרת עכשיו 'היו קשיים', ככה אני שמעתי.

העד, מר שלעבנה: לא לא, אני אומר לך היו קשיים, לא לא היו.

כב' הש' הדר: זה מה ששמעתי, היו קשיים.

העד, מר שלעבנה: כן. אז, אז הם רצו שיק כאילו BDI, שיק BDI, שיבדקו BDI, אז אני,

כב' הש' הדר: לא, לא הבנתי על מה אתה מדבר.

עו"ד גרינברג: שיק ל-BDI.

עו"ד שמעוני: שיק ל-BDI.

העד, מר שלעבנה: BDI. אז הלכתי, ביקשתי מחסן שם את, שיעזור לי, כאילו, אני מכסה

את השיק. ואז נתן לי חסן את השיק, ואני דיברתי עם יניב, אמר לי 'על שם מי', אמרתי לו 'על

שם מי לרשום את זה? אמר לי אז 'תשתית', וחסן רשם את זה לפי מה שאמר יניב.

עו"ד גרינברג: החשבון של פיש,

כב' הש' הדר: רגע, אז אתה כן יודע מי זה 'תשתית'.

העד, מר שלעבנה: לא, אני מכיר, אני מכיר שתשתית זאתי, שאז,

כב' הש' הדר: רגע, רגע, אני לא מצליח לשמוע. עוד פעם,

העד, מר שלעבנה: תשתית,

כב' הש' הדר: כן.

העד, מר שלעבנה: זה מה שרשם חסן על שיק לפי מה שאמר יניב. יניב אמר, אני

התקשרתי ליניב, אמרתי לו 'לפקודת מי לרשום שיק'?

כב' הש' הדר: לא, התכוונתי שמקודם כשאמרתי לך מי זה תשתית, אמרת 'מי זה'?

העד, מר שלעבנה: אני באמת לא יודע.

כב' הש' הדר: טוב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

העד, מר שלעבנה: אני, מה שמכיר מכיר, יניב זה סלאח עמאר, אבו עמאר. זה מה שמכיר.
 כב' הש' הדר: טוב, שאלה הבאה.
 העד, מר שלעבנה: והם, הם לא היו צריכים לקבל שיקים.
 כב' הש' הדר: מי?
 העד, מר שלעבנה: הם.
 כב' הש' הדר: מי זה הם?
 העד, מר שלעבנה: אבו סלאח, אבו עמאר סלאח, ויניב.
 כב' הש' הדר: למה לא היו צריכים לקבל שיקים?
 העד, מר שלעבנה: לא, סגרתי אותם בקטנות, ככה, מזומנים לסגור את זה."

138. מוחמד שלל בעמוד 174 בשורה 2 את האפשרות שחסן נתן השיק כדי שפיש תסכים לפנות האתר

"לחסן. אני פניתי לחסן, לבקש ממנו עזרה. חסן בסך הכל עזר לי. באמת. אני אומר לך, הוא עזר לי."

139. ממכלול הראיות עולה שאפיק החליפה את פיש ואת באו וורקה כשנה לאחר תחילת העבודות וכי בשלב הראשון, לגרסת עד התובעת חיים, היא שימשה כ"בנק" שממן פעילות פיש. התובעת לא הצליחה להוכיח הטענה בסעיף 13 ובסעיף 26 ג' לסיכומיה כי מתן השיק על ידי אפיק כבר בשלב הראשון של העבודה, היה על יסוד קבלת התחייבויות פיש.

140. התובעת ניסתה להתבסס בעניין זה על תצהיר חיים. אולם, כפי שצוין עוד קודם לכן, ביהמ"ש הגיע למסקנה שעד זה עשה ניסיון לרצות התובעת ככל יכולתו ולכן כאשר תצהירו אינו נתמך במסמכים, יש להתייחס לגרסתו בזהירות רבה. ביהמ"ש לא מצא תימוכין בכתב לניסיון של חיים בתצהירו ליצור חבות משותפת כביכול של פיש ואפיק כלפי התובעת. לעניין זה, ראו תוכן ההתקשרות באמצעות מסרונים בין התובעת ובין פיש שאפיק לא מוזכרת בה. בעת מתן עדותו, חיים לא חזר על הגרסה להתחייבות משותפת של פיש ואפיק כלפי התובעת, אלא העיד על חבות של פיש והיזמית בלבד. בשונה מתצהירו, בעת עדותו העלה גרסה חדשה לפיה אפיק שימשה "בנק" עבור פיש. לא זו אף זו, תומר אישר שכלל לא ידע על קיומה של אפיק עד שקיבל השיק. כמו כן, כאשר עלה חשש אצל תומר לגבי כיבוד התחייבויות פיש, חיים מפנה אותו ליזמית ולא לאפיק. עובדה זו משתלבת עם הטענה של אפיק, שנתמכה בעדות אלי, מנכ"ל היזמית, כי בזמנים הנוגעים לעניין עבודת החפירות, שהתובעת טענה שביצעה, אפיק טרם לקחה על עצמה התחייבויות באתר העבודה, אלא רק מאוחר יותר בעת ביצוע עבודות השלד. לכן, ביהמ"ש דוחה הטענה של התובעת כי קמה לה עילת תביעה חוזית נגד אפיק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-08-36868 תשתיית בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

141. אילו השכילה התובעת לשמור השיק של אפיק בידיה, הייתה עומדת לה, עילת תביעה שטרית נגד אפיק. אולם, מרגע שוויתרה על האחיזה בשטר, היה עליה לבסס אחריות חוזית של אפיק לביצוע העבודה שהוזמנה על ידי פיש. להבדיל מהוכחת מתן הערבות על ידי היזמית להתחייבות פיש, אין די במתן השטר על ידי אפיק כדי ליצור חבות של אפיק כלפי התובעת במקום פיש. לכן, ביהמ"ש דוחה התביעה נגד אפיק.

דיון בהוצאות

142. מכיוון שביהמ"ש קיבל התביעה נגד היזמית באופן חלקי, פחות ממחצית סכום התביעה, התובעת זכאית להחזר מחצית האגרה ששולמה ותשלום שכ"ט בא כוחה בסך של 12,000 ₪. כאן המקום לציין שהן התובעת והן היזמית אחראיות, כל אחת בנפרד, לתמונה עגומה ביותר של התנהלות באתר בניה. בעניין זה, "נשף המסכות" שהתנהל באתר הבניה, כאשר מי שעובד בפועל, הוא לא בהכרח, מי שמוצג כמי שמבצע העבודה, במיזם שמלווה בנקאית, נזקף במיוחד לחובתה של היזמית. יש רק לקוות שההתנהלות הבעייתית לא באה לידי ביטוי גם בבטיחות הבניה.

143. ביהמ"ש דחה התביעה נגד אפיק במלואה. לכן, ביהמ"ש מחייב התובעת לשלם לאפיק הסך של 12,000 ₪ שכ"ט בא כוח אפיק. ביהמ"ש מביא בחשבון לעניין גובה ההוצאות את סימני השאלה שעלו לנוכח האופן בו מצאה אפיק לממן פעילות פיש תוך שהיא ופיש מעלות גרסה לגבי עשיית טובה. אמנם, לא היה בכך כדי ליצור חבות של אפיק, אך יש להביא זאת בחשבון לעניין גובה הוצאות.

סוף דבר

144. ביהמ"ש מחייב היזמית לשלם לתובעת הסך של 80,000 ₪ צמוד בתוספת ריבית כדין ממועד הגשת התביעה ועד מועד התשלום בפועל. כמו כן, מחייב היזמית לשלם לתובעת מחצית מסכום האגרה ששולמה צמוד בתוספת ריבית כדין מועד ההוצאה ועד מתן תשלום בפועל וכן הסך של 12,000 ₪ בתוספת ריבית כדין ממועד מתן פסק הדין ועד מועד התשלום בפועל.

145. ביהמ"ש דוחה התביעה נגד אפיק ומחייב התובעת לשלם לה הסך של 12,000 ₪ צמוד בתוספת ריבית כדין ממועד מתן פסק הדין ועד מועד התשלום בפועל.

ניתן היום, ט"ז ניסן תשפ"א, 29 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 36868-08-18 תשתיות בטוחות בע"מ נ' פיש פלנט בע"מ ואח'

עדי הדר, שופט